

ZAMET, spol. s r.o.

Pracoviště povrchových úprav a kataforetického lakování

objednávka č. 012019

Posouzení vlivu záměru na krajinný ráz dle §12 zákona č. 114/1992 Sb.

Objednatel:

Sídlo:

IČ:

DIČ:

Zastoupený:

ZAMET, spol. s r.o.

Vranča 818, 756 04 Nový Hrozenkov

423 40 217

CZ 423 40 217

Dagmar Zajícová

Zpracovatel:

Sídlo:

IČ:

DIČ:

Zastoupený:

Ekopontis, s.r.o.

Cejl 511/43, 602 00 Brno

038 66 866

CZ 038 66 866

Ing. Pavel Obrdlík

Hlavní zpracovatel:

Mgr. et Ing. Petr Švehlík

e-mail: svehlik@ekopontis.cz, tel: +420 773 499 208

Spolupracovali:

Ing. Alona Vasylchenko, Ph.D, Ing. Renata Eremiášová

říjen 2019

IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE

Zhotovitel: Ekopontis, s.r.o.
Cejl 511/43, 602 00 Brno
IČ: 038 66 866
DIČ: CZ 038 66 866
zastoupený: Ing. Pavel Obrdlík

Objednatel: ZAMET, spol. s r.o.
Vranča 818, 756 04 Nový Hrozenkov
IČ: 423 402 17
DIČ: CZ 423 40 217
zastoupený: Dagmar Zajícová

Název projektu: ZAMET, spol. s r.o.: Pracoviště povrchových úprav a kataforetického lakování

Název zakázky: Posouzení vlivu záměru na krajinný ráz dle §12 zákona č. 114/1992 Sb.

Termín zpracování: říjen 2019

V Brně dne 17. 10. 2019

Ekopontis, s.r.o.

Cejl 511/43, 602 00 Brno

IČ: 038 66 866

tel.: +420 777 076 777

Mgr. et Ing. Petr Švehlík

OBSAH

1	Úvod	4
1.1	Cíl posouzení.....	4
1.2	Legislativní rámec	4
1.3	Metodika	5
2	Vymezení hodnoceného území	6
2.1	Popis navrhované stavby, standardní otázky vlivu stavby v dané lokalitě.....	6
2.2	Vymezení oblasti KR (ObKR)	11
2.3	Vymezení potenciálně dotčeného krajinného prostoru (PDoKP)	15
3	Hodnocení (identifikace znaků KR).....	17
3.1	Přírodní charakteristika KR a její znaky	18
3.1.1	Obecná přírodní charakteristika území	18
3.1.2	Indikátory přítomnosti přírodních hodnot KR	19
3.1.3	Identifikované znaky přírodní charakteristiky KR.....	28
3.2	Kulturní a historická charakteristika KR a její znaky	29
3.2.1	Obecná kulturní a historická charakteristika území.....	29
3.2.2	Indikátory přítomnosti kulturních a historických hodnot KR	31
3.2.3	Identifikované znaky kulturní a historické charakteristiky KR.....	31
3.3	Vizuální charakteristika – estetická atraktivnost, estetické hodnoty, harmonické měřítko a vztahy, prostorová skladba a konfigurace prvků.....	35
3.3.1	Obecná vizuální charakteristika.....	35
3.3.2	Indikátory přítomných znaků nebo hodnot rysů prostorové skladby (analytická kritéria); indikátory přítomných rysů charakteru a identity (souhrnná kritéria)	39
3.3.3	Identifikované znaky vizuální charakteristiky KR.....	41
4	Posouzení míry vlivu záměru na identifikované znaky a hodnoty	48
4.1	Vliv záměru na zákonná kritéria krajinného rázu	48
4.1.1	Vliv na rysy a hodnoty přírodní charakteristiky.....	48
4.1.2	Vliv na rysy a hodnoty kulturní a historické charakteristiky.....	48
4.1.3	Vliv na ZCHÚ	49
4.1.4	Vliv na VKP	50
4.1.5	Vliv na kulturní dominanty	50
4.1.6	Vliv na estetické hodnoty krajiny, na harmonické měřítko krajiny a vztahy v krajině ..	50
5	Závěr	56
6	Použité zdroje	58

1 ÚVOD

Obsahem předložené studie je posouzení navrhovaného rozsahu a způsobu provedení záměru **ZAMET, spol. s r.o.: Pracoviště povrchových úprav a kataforetického lakování** (dále také „záměr“ či „stavba“) z hlediska zásahu do krajinného rázu (dále také „KR“) ve smyslu §12 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění (dále také „zákon č. 114/1992 Sb.“ či jen „zákon“).

1.1 Cíl posouzení

Cílem studie je posoudit, jakou měrou se stavba bude dotýkat znaků a hodnot KR (přírodní, kulturní a historické charakteristiky) a zákonných kritérií uvedených v §12 zákona (přírodních a estetických hodnot, významných krajinných prvků, zvláště chráněných území, kulturních dominant, harmonického měřítka a vztahů v krajině). Studie slouží jako odborný podklad pro proces posuzování vlivů záměru na životní prostředí dle příslušných ustanovení zákona č. 100/2001 Sb.

Cílem studie je rovněž formulace návrhů na realizaci případných zmírňujících opatření za ovlivnění KR území a stanovení míry jejich nutnosti vzhledem k významu identifikovaných zásahů znaků a hodnot KR a zákonných kritérií uvedených v §12 zákona.

1.2 Legislativní rámec

Ochrana KR je zakotvena v §12 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění:

§ 12

Ochrana krajinného rázu a přírodní park

(1) Krajinný ráz, kterým je zejména přírodní, kulturní a historická charakteristika určitého místa či oblasti, je chráněn před činností snižující jeho estetickou a přírodní hodnotu. Zásahy do krajinného rázu, zejména umísťování a povolování staveb, mohou být prováděny pouze s ohledem na zachování významných krajinných prvků, zvláště chráněných území, kulturních dominant krajiny, harmonické měřítko a vztahy v krajině.

(2) K umísťování a povolování staveb, jakož i jiným činnostem, které by mohly snížit nebo změnit krajinný ráz, je nezbytný souhlas orgánu ochrany přírody. Podrobnosti ochrany krajinného rázu může stanovit Ministerstvo životního prostředí obecně závazným právním předpisem.

(3) K ochraně krajinného rázu s významnými soustředěnými estetickými a přírodními hodnotami, který není zvláště chráněn podle části třetí tohoto zákona, může orgán ochrany přírody zřídit obecně závazným právním předpisem přírodní park a stanovit omezení takového využití území, které by znamenalo zničení, poškození nebo rušení stavu tohoto území.

(4) Krajinný ráz se neposuzuje v zastavěném území a v zastavitelných plochách, pro které je územním plánem nebo regulačním plánem stanoveno plošné a prostorové uspořádání a podmínky ochrany krajinného rázu dohodnuté s orgánem ochrany přírody).

Každá krajina má svůj ráz ve smyslu §12 zákona. Každou krajinu je možno popsat pomocí přírodních, kulturních a historických charakteristik. KR je však v různých oblastech a lokalitách (místech KR) různě výrazný, různě čitelný. V určitých situacích jsou znaky jednotlivých charakteristik KR dobře zřetelné a spoluvytvářejí jedinečnost a nezaměnitelnost krajinné scény – vizuálně vnímaného obrazu krajiny. V jiných typech krajiny jsou znaky KR nezřetelné, ty výraznější nejsou příliš četné a celkově vzniká krajina, která zdánlivě není ničím specifická ani zajímavá.

Ochrana KR bere v úvahu skutečnost, zdali jsou v krajině přítomny cenné znaky KR nebo ne. Pokud záměr zasahuje do méně významných a nepříliš cenných znaků a hodnot, může být brán jako únosný. Někdy nemůže zasahovat do cennějších znaků a hodnot, protože takové nejsou vůbec v krajině přítomny.

Z toho vyplývá, že v krajině s výraznými a jedinečnými znaky a hodnotami KR bude umístování staveb a záměrů využití území narážet na požadavky ochrany KR dle §12 zákona mnohem více než v krajině, kde takové znaky a hodnoty nejsou. Stavba nebo záměr se bude muset v cenné krajině více přizpůsobovat zachování znaků a hodnot KR nebo ji v daném rozsahu, objemu a architektonickém řešení nebude možné realizovat vůbec. V ostatních typech krajiny budou omezení z hlediska ochrany KR slabší nebo vzhledem k absenci zákonných znaků a hodnot nebudou stanovena žádná omezení.

Není vyloučeno, že záměr může změnit nebo snížit KR, jakkoliv je nutno konstatovat, že veškeré zásahy území jsou navrženy převážně v kontaktu s antropogenními prvky často značně heterogenního charakteru (bezprostřední zásah stávajících volných prostorů v areálu průmyslové provozovny v návaznosti na stávající výrobní objekty/haly, v okolí pak další výrobní/průmyslové objekty, obytná zástavba, sportovní areál, železniční trať či silnice II. třídy). Přesto je žádoucí, zejména vzhledem k subjektivní citlivosti zásahu území okraje sídla a vzhledem k přítomnosti prvků objektivně indikujících vyšší krajinářskou atraktivitu širšího území záměru, resp. vzhledem ke znalosti krajinářské hodnoty širšího území i na podkladě „Preventivního hodnocení krajinného rázu CHKO Beskydy“ (EKOTOXA s.r.o., 2016) vyhodnotit předpokládaný vliv stavby na KR ve smyslu §12 zákona, přičemž se bude jednat zejména o zjištění, zdali a do jaké míry bude zasahovat do tzv. „zákonných kritérií ochrany krajinného rázu“, tj. přírodních a estetických hodnot, významných krajinných prvků (VKP), zvláště chráněných území (ZCHÚ), kulturních dominant, harmonického měřítka a harmonických vztahů v krajině.

1.3 Metodika

Posouzení vychází z terénních průzkumů (území bylo navštíveno dne 12. 9. 2019 a byla pořízena fotodokumentace předložená v kapitole 3.3.3) a ze znalosti navrženého rozsahu a způsobu provedení záměru (specifikace pro účely posouzení shrnutá v kapitole 2.1). Posouzení využívá postupu hodnocení dle metodického postupu **Posouzení vlivu navrhované stavby, činnosti nebo změny využití území na krajinný ráz (VOREL, Ivan – BUKÁČEK, Roman – MATĚJKA, Petr – CULEK, Martin – SKLENIČKA, Petr; 2004)**, který vychází ze znění §12 zákona. Výklad jednotlivých pojmů koresponduje s metodikou hodnocení krajinného rázu používanou SCHKO ČR (BUKÁČEK, Roman – MATĚJKA, Petr) a s návrhem metodického doporučení, vypracovaného AOPK ČR (MÍČHAL, Igor [ed.] 1998).

2 VYMEZENÍ HODNOCENÉHO ÚZEMÍ

2.1 Popis navrhované stavby, standardní otázky vlivu stavby v dané lokalitě

Název záměru:	Pracoviště povrchových úprav a kataforetického lakování
Investor:	ZAMET, spol. s r.o. Nový Hrozenkov 818 756 04 Nový Hrozenkov IČ: 423 40 217
Charakter záměru:	novostavba
Variantnost:	záměr je posuzován v jediné variantě
Katastrální území:	Halenkov [636878]
Obec:	Halenkov
Kraj:	Zlínský

Investorem záměru je ZAMET, spol. s r.o., jejímž výrobním programem na provozovně Halenkov je zakázková výroba na základě dodané výkresové dokumentace v těch nejnáročnějších technických a technologických požadavcích evropského i světového trhu. Společnost je výrobcem těchto dílů pro společnosti orientující se na výrobu stavebních strojů, komponentů pro výrobu energetických zařízení, komponentů pro vysokozdvizné manipulační a silniční mechanizmy, díly pro energetický průmysl a zemědělské stroje, díly pro elektromotory, ropný a plynárenský těžební průmysl apod. Díky širokému spektru technologického vybavení společnost zajišťuje kompletní dodávky od jednoduchých dílů až po složité obráběné konstrukční celky, včetně jejich povrchové úpravy a montáže.

V dotčeném areálu investora záměru jsou v současné době umístěny technologie obrábění kovů, laserového řezání, pracoviště povrchových úprav zahrnující chemickou předúpravu povrchu a pracoviště mokrého a práškového lakování, dále pracoviště montáže, sklady materiálů, surovin a výrobků a administrativní zázemí. Na pracoviště bude doplněna technologie mechanické povrchové úpravy tryskáním.

Záměrem investora je modernizace stávajícího pracoviště chemické předúpravy a mokrého lakování, spočívající ve vybudování nového pracoviště povrchových úprav a kataforetického lakování v nové výrobní hale a umístění nových technologických celků. Do výrobní haly budou přesunuta stávající pracoviště chemické předúpravy i stávající pracoviště mokrého lakování. Provoz těchto stávajících technologických celků bude zachován cca z 50 % a zbytek kapacity bude nahrazen novými technologiemi.

Pracoviště povrchových úprav a kataforetického lakování bude umístěno do výrobní haly, která je v současnosti předmětem stavebního řízení. V této hale bude umístěno také pracoviště práškového lakování a mechanické předúpravy povrchu tryskáním. Pro tyto technologické celky má investor záměru povolení k umístění a stavbě a nejsou tak součástí záměru. Možné vlivy záměru však jsou obecně vyhodnoceny kumulativně i s těmito technologiemi, resp. tyto technologie jsou uvažovány jako technologie stávající.

Nové pracoviště povrchových úprav a kataforetického lakování se bude skládat z několika technologických celků, které budou propojeny trasami podvěsného automatického Power & Free dopravníku. Ponorová chemická předúprava povrchu bude tvořena vlastními lázněmi a oplachy. Bude se jednat o 11° chemickou předúpravu, kdy v prvních třech stupních bude prováděno alkalické odmašťování (1 vana postřik, 1 dvoupoziční vana ponor), následovat budou dva oplachy, vana aktivace, dále zinečnatý fosfát, dvě vany oplachů, pasivace a demi oplach.

Na linku chemické předúpravy povrchu bude těsně navazovat uzel kataforetického lakování sestávající z vany vlastního kataforetického lakování, dvou van ponorového ultrafiltrátového oplachu a z vany demi oplachu. Pro sušení a stabilizaci nanesených barev bude za uzlem KTL instalována sušící pec. Za sušící pecí bude instalován chladicí tunel.

Na pracovišti bude mimo záměr realizováno pracoviště pro mechanickou předúpravu dílců a pracoviště práškového lakování sestávající z automatické stříkací kabiny, z ruční stříkací kabiny a z vypalovací pece pro vytvrzení práškových barev. Za vytvrzovací pecí bude instalován chladicí tunel.

Pro potřeby ohřevu topné vody pro linku alkalického odmašťování bude instalován teplovodní kotel, jmenovitý tepelný výkon max. 0,760 MW s hořákem Weishaupt spalující výhradně zemní plyn z veřejné distribuční sítě. Dále bude instalována jednotka výroby demineralizované vody reverzní osmózou a neutralizační stanice, resp. automatická čistírna odpadních vod pro kontinuální čištění odpadních vod a koncentrátů z procesu povrchové úpravy.

Realizací záměru je očekáváno snížení obslužné dopravy, a to z důvodu ukončení převozu obrobků do závodů smluvních partnerů k provedení povrchových úprav.

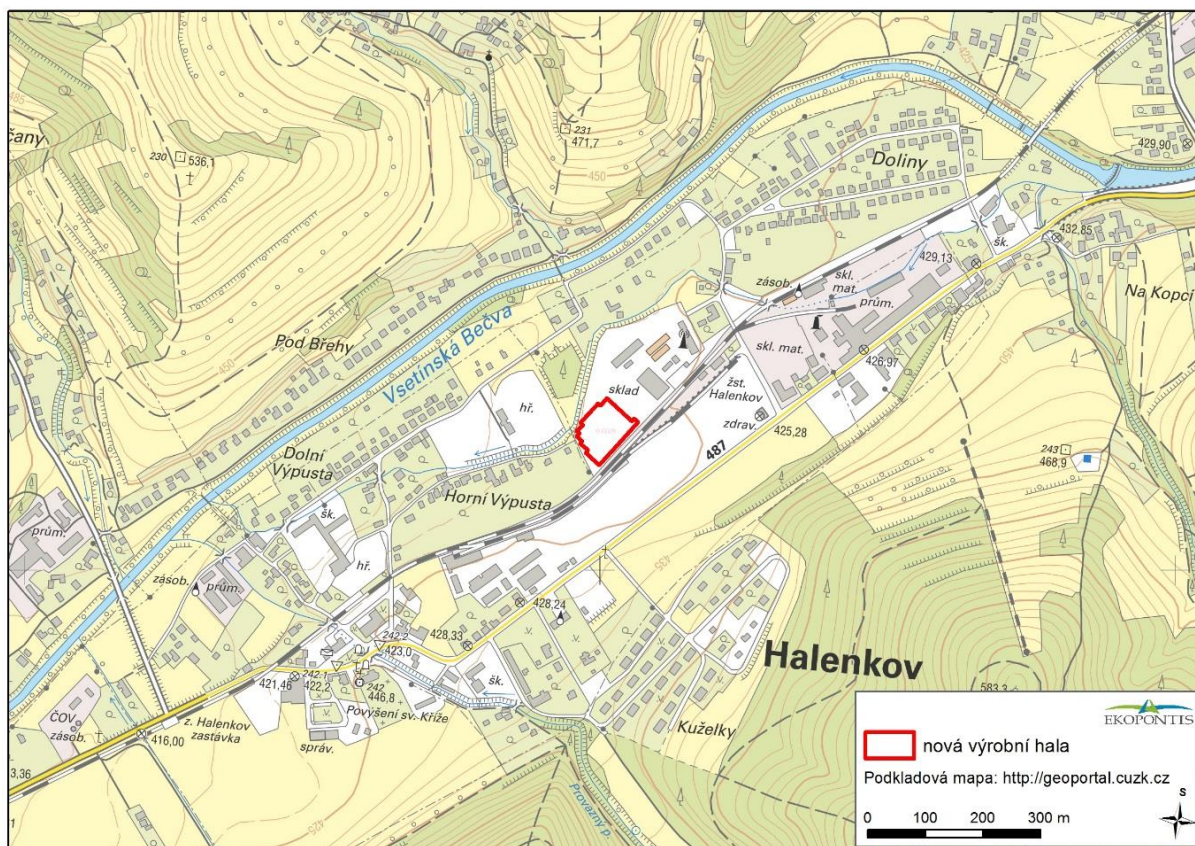
V rámci realizace vlastního záměru nebudou realizovány demolice ani stavba nových typů objektů. Technologie povrchových úprav a kataforetického lakování bude umístěna do nové výrobní haly. Pro výstavbu této haly je v současnosti vedeno stavební řízení s následnou realizací. Do této haly budou po dokončení stavby instalovány technologie mechanické předúpravy povrchu tryskáním a pracoviště práškového lakování. Pro umístění a stavbu těchto zdrojů má provozovatel potřebná stanoviště a osazení těchto technologií na provozovně není součástí záměru. Tyto technologie obecně jsou v rámci posouzení uvažovány jako technologie stávající.

Stavba se nachází v katastru obce Halenkov v areálu firmy ZAMET spol. s r.o. (viz Obrázek 1 a Obrázek 2). Předmětem záměru je novostavba haly pro umístění linky povrchových úprav – prášková lakovna. Jedná se o v současné době prázdný/nevyužitý pozemek p.č. 103/8 (k.ú. Halenkov).

Záměr se dle územního plánu Halenkov, grafické části, Hlavního výkresu nachází v ploše výroba a skladování označené V - stav, ve které je dle kapitoly 6.4.1 textové části ÚP Halenkov, tvořící nedílnou součást opatření obecné povahy jako příloha č. I, hlavním využitím výroba a skladování. Přípustným využitím je dopravní a technická infrastruktura slučitelná s hlavním využitím, občanské vybavení slučitelné s hlavním využitím, protihluková opatření, zeleň, stavby a zařízení sloužící ke sběru, soustředění, třídění, ukládání, zpracování a likvidaci odpadu. Informační a reklamní zařízení, stavby pro reklamu. Podmíněně přípustným využitím služební a pohotovostní byty podmiňující hlavní využití. Podmínky prostorového uspořádání včetně stanovení základních podmínek ochrany krajinného rázu – výška zástavby max. 15 m od upraveného terénu.

Objekt je situován na ploše (6.4.1.) s hlavním využitím pro výrobu a skladování. Podmínky prostorového uspořádání jsou splněny. Výška objektu nepřesáhne 15 m (skutečnost 9,159 m).

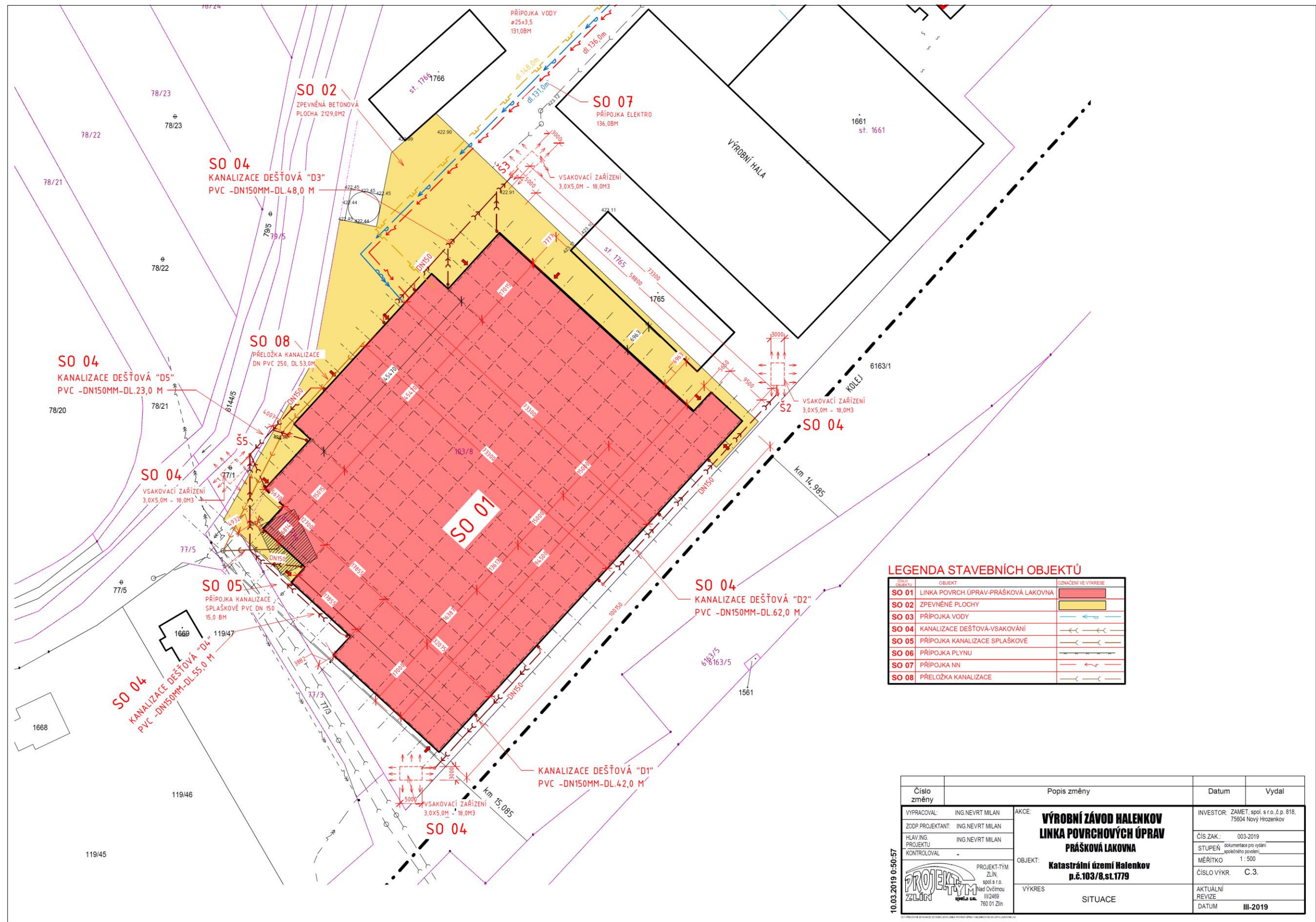
Situace záměru, resp. pohledy JV, SZ, SV a JZ – viz Obrázek 3, resp. Obrázek 4.

Obrázek 1 Poloha záměru

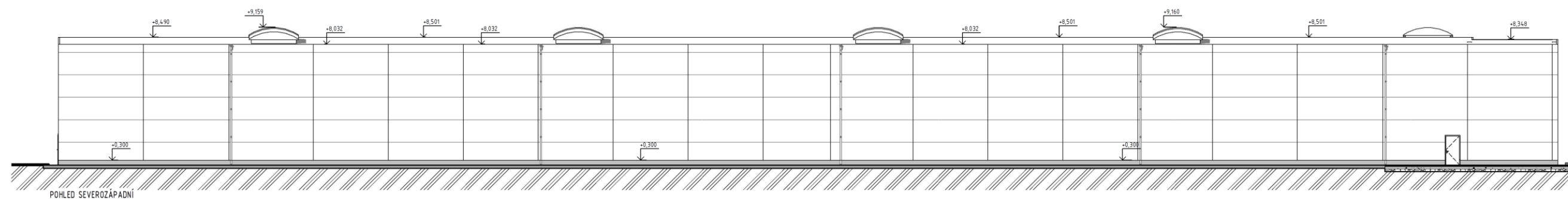

Obrázek 2 Poloha záměru v rámci stávajícího areálu firmy ZAMET spol. s r.o.

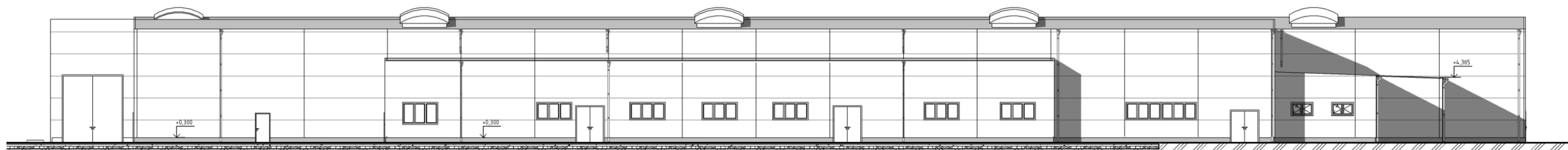

Obrázek 3 Situace záměru (PROJEKT - TÝM Zlín, spol. s r.o., 2019)

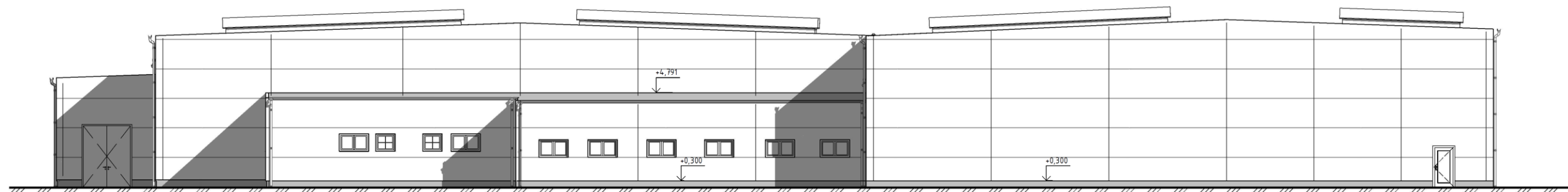
POHLED JIHOVÝCHODNÍ

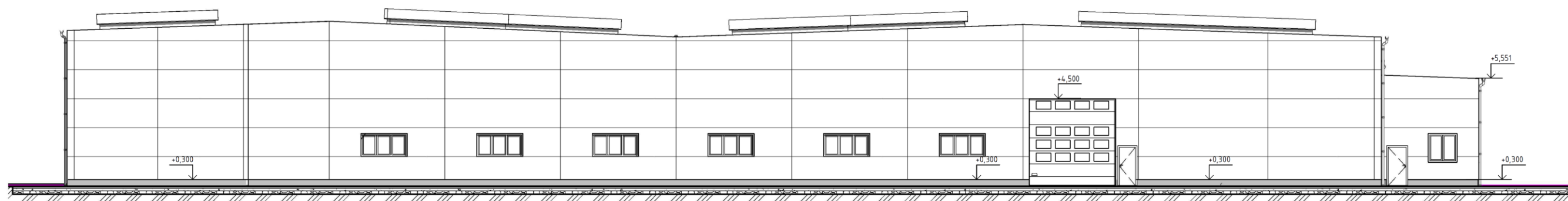
POHLED SEVEROZÁPADNÍ

POHLED SEVEROVÝCHODNÍ

POHLED JIHOZÁPADNÍ

Obrázek 4 Pohledy JV, SZ, SV a JZ (PROJEKT - TÝM Zlín, spol. s r.o., 2019)

Pro celkové posouzení záměru je potřeba odpovědět na standardní otázky:

- A. Vyznačuje se ráz krajiny v prostoru dotčeném vlivem záměru znaky přírodní, kulturní a historické charakteristiky KR a hodnotami estetickými, mají přítomné znaky a hodnoty jedinečný význam?
- B. Pokud jsou přítomny znaky jedinečného a neopakovatelného významu, bude do nich záměr nepříznivě zasahovat a jakou měrou?
- C. Ovlivní navrhovaná změna podstatným způsobem krajinná panoramata, bude zasahovat do cenných dílčích scenerií?

2.2 Vymezení oblasti KR (ObKR)

Za účelem zařazení řešeného území do určitého širšího krajinného rámce, do krajinných souvislostí (biogeografie, geomorfologie, vegetační kryt, osídlení, kultura, historie), lze v rámci posouzení vymezit tzv. oblast krajinného rázu (dále také „ObKR“), která reprezentuje určitý charakter utváření krajiny z hlediska geomorfologie a vegetačního krytu, z hlediska charakteru a forem osídlení a hospodářského využití. Dle použitého metodického postupu je oblast krajinného rázu definována jako krajinný celek s podobnou přírodní, kulturní a historickou charakteristikou odrážející se v souboru jejích typických znaků, který se výrazně liší od jiného celku ve všech charakteristikách či v některé z nich a který zahrnuje více míst krajinného rázu. Je vymezena hranicí, kterou mohou být přírodní nebo umělé prvky nebo jiné rozhraní měnících se charakteristik.

Pro účely ochrany krajinného rázu specifikují **Zásady územního rozvoje Zlínského kraje** rozčlenění na krajinné celky a krajinné prostory (ObKR). Stavba se nachází v krajinném celku Vsetínsko, v ObKR – 6.3 Údolí Vsetínské Bečvy (viz Obrázek 5). Zásady územního rozvoje Zlínského kraje, resp. výkres oblastí se shodným krajinným typem uvádí pro ObKR 6.3 Údolí Vsetínské Bečvy krajinný typ **Krajina lesní s lukařením (lesní pasekářská)** (rovněž viz Obrázek 5). Krajina lesní s lukařením je jednou z převládajících typů kulturní krajiny s výrazným podílem lesa a trvalých travních porostů. Jednoznačně převládá lesní hospodářství, z doplňkových funkcí rekreace, určující pasekářský způsob využívání lesního území. Krajina je dotvářena pasekami, solitérními stromy, porosty mezí, kamenicemi, vernakulární architekturou, drobnými sakrálními stavbami a votivními prvky, extenzivními sady a zahradami, záhumenicemi. Je atraktivní pro dlouhodobou rekreaci a zimní sporty.

Dle členění **Jurečkové (2015)** patří zájmové území do ObKR Vsetínsko (viz Obrázek 6). ObKR Vsetínsko zahrnuje převážnou část Hostýnsko-vsetínské hornatiny, téměř celé Javorníky a severovýchodní část Vizovických vrchů. Oblast leží ve středu Valašska. Jedná se o členitou vrchovinu, jejíž hlavní osou je Vsetínská Bečva s většími i menšími přítoky. Centrem je město Vsetín, podle kterého je zvolen název území. Nejvýraznějším vodním tokem je Vsetínská Bečva, jejíž koryto je v rámci území poměrně přirozené, pouze s několika malými úpravami. Vsetínská Bečva vytváří hlavní osu oblasti. Největším přítokem Vsetínské Bečvy je Senice u obce Ústí, tekoucí z jihu, a Bystřice, která je pravostranným přítokem Bečvy u obce Bystřička. Sídla podél Vsetínské Bečvy jsou relativně velká, kolem 1000 až 2500 obyvatel. Obce na horním toku jsou převážně ulicové, velmi blízko sebe, nebo přecházejí jedna v druhou. Stejný charakter mají sídla podél horního toku Rožnovské Bečvy. Zbývající obce patří velikostně mezi střední s počtem obyvatel kolem 500. Charakteristické je rozptýlené

osídlení na okrajích obcí, které pokračuje údolím potoků vysoko do hor. Velmi výrazný je projev valašské lidové kultury, je zachováno množství nízkých dřevěných roubenek. Vsetín je správním i přirozeným centrem celé oblasti.

Pro účely ochrany krajinného rázu Chráněné krajinné oblasti Beskydy byla vypracovaná studie **Preventivního hodnocení krajinného rázu CHKO Beskydy** (EKOTOXA s.r.o., 2016). Dle této studie se hodnocený záměr nachází na území **ObKR 3 Valašsko**, a v rámci této na území místa krajinného rázu **MKR 3.7 Údolí Vsetínské Bečvy** (Obrázek 7):

- biogeografická diferenciace: Bioregion 3.9. Vsetínský
- vegetační stupně a biochory: Území spadá do dvou vegetačních stupňů (4. a 5.), přičemž převažují svahy a hřebety na jílovitém vápnitém flyši.
- potenciální vegetace (podle Neuhauselové): karpatská ostricová dubohabřina 2,77 %, ostricová bučina 32,38 %, bučina s kyčelnicí devítilistou 61,71 %, smrková bučina 3,14 %
- geobotanika (podle Mikyšky): luhy a olšiny 15,71 %, dubo-habrové háje 2,13 %, květnaté bučiny 79,19 %, acidofilní horské bučiny 0,91 %, bikové bučiny 2,07 %

- kulturně – historická charakteristika:

Území vymezeno spíše geomorfologicky prostorem širokého údolí Vsetínské Bečvy (vsetínskoběčevská niva v podhůří Hornoběčevské a Karlovické vrchoviny). V minulosti území s velmi typickým valašským osídlením je dnes ve své centrální části částečně setřeno. Plužina v minulosti úseková, půdorysné typy sídel valašská dvorcová (řadová) ves s uzavřenými dvorci a dvorcová ves. V současnosti je území intenzivně využíváno zejména k rekreaci – v údolí se koncentrují ubytovací kapacity a sportovní areály. Významná je existence vodního díla.

Na svazích a na hřebenech jsou dosud zachovány zbytky pasek s rozptýlenou zástavbou, fragmenty historické plužiny, mezí a solitérních lip. Z této části údolí se otvírají významné panoramatické pohledy do centrální části údolí.

- percepční charakteristiky:

Viditelnost – většina území se vizuálně projevuje především v pohledech lokálního charakteru (v rámci místa krajinného rázu, v rámci údolí), dáno charakterem mezoreliéfu, nejvíce pohledově exponované jsou svahy přivrácené do údolí Vsetínské Bečvy

Vizuální citlivost krajiny – území nesouvisle pokryto vizuálně citlivými plochami především na svazích přivrácených do údolí Vsetínské Bečvy

- pásma odstupňované ochrany:

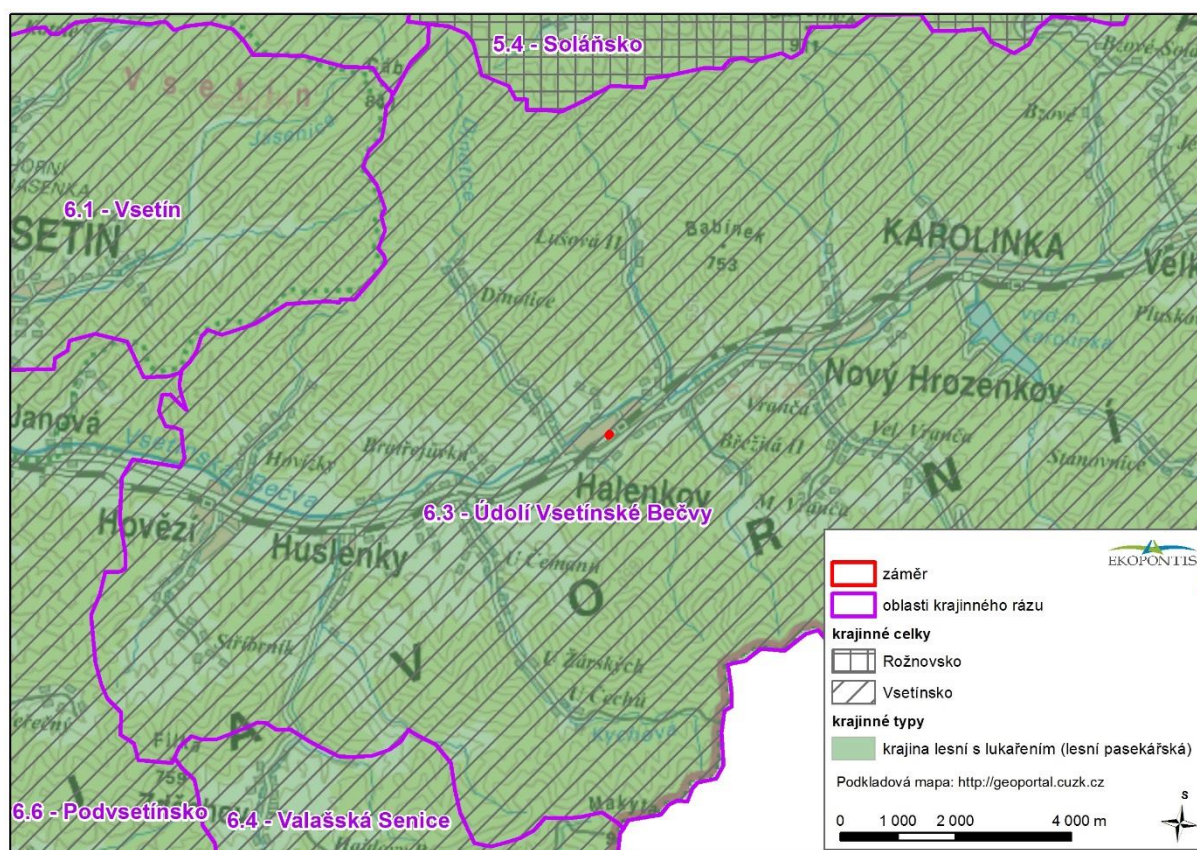
Pásma B – území se středními požadavky na ochranu znaků krajinného rázu

- základní doporučení z hlediska ochrany krajinného rázu:
 - zabezpečit ochranu území před rozsáhlejší změnou jeho využití (zejména přeměna pasek na les nebo zastavěné území);
 - zabezpečit zvýšenou ochranu solitérních lip u starých stodol;
 - ve zvýšené míře chránit typické znaky valašské krajiny (typ plužiny, kamenice, trvalé zemědělské kultury, architektonické a urbanistické znaky sídla);

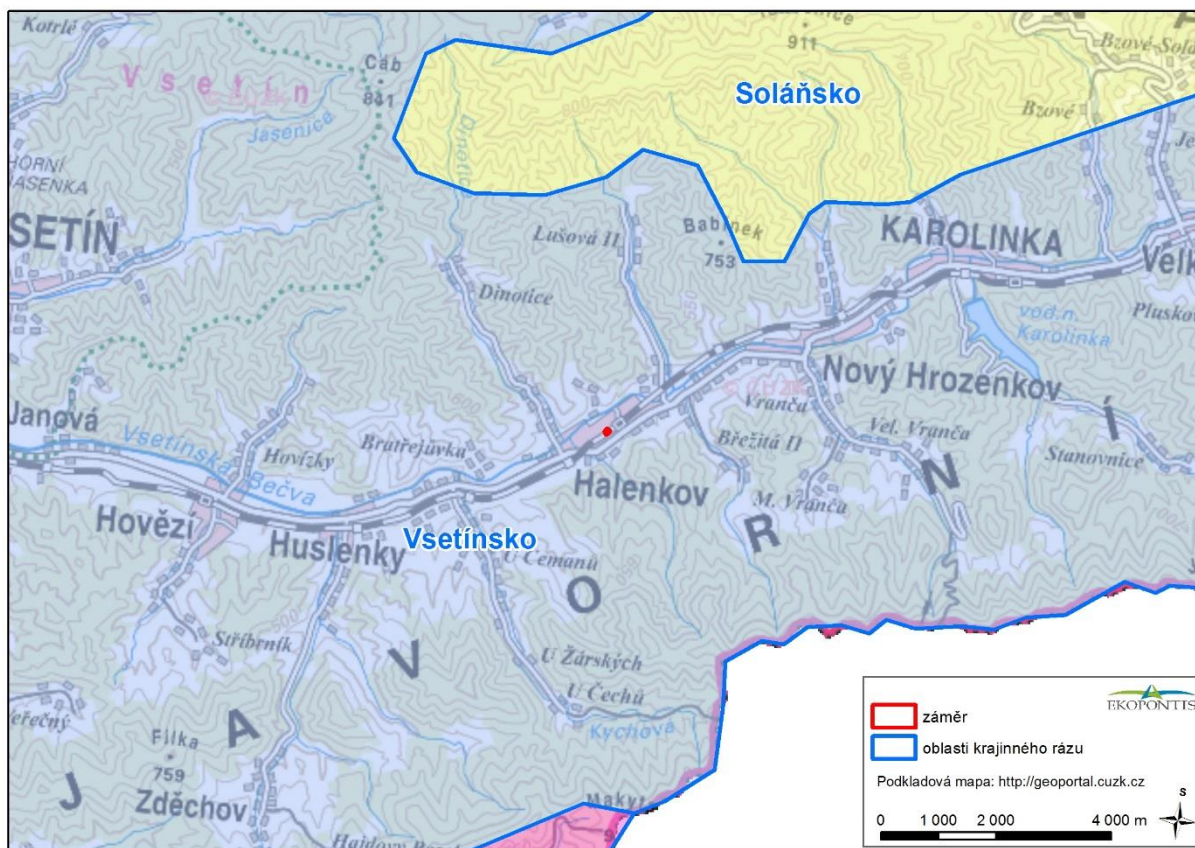
- zachovat strukturu zemědělského využití krajiny – regulovat výstavbu nových zemědělských objektů většího rozsahu ve volné krajině.

Záměr se nachází na území geomorfologického okrsku **Hornobečevská vrchovina**, který je součástí geomorfologického celku **Hostýnsko-vsetínská hornatina** (Demek a kol. 2006, Obrázek 8).

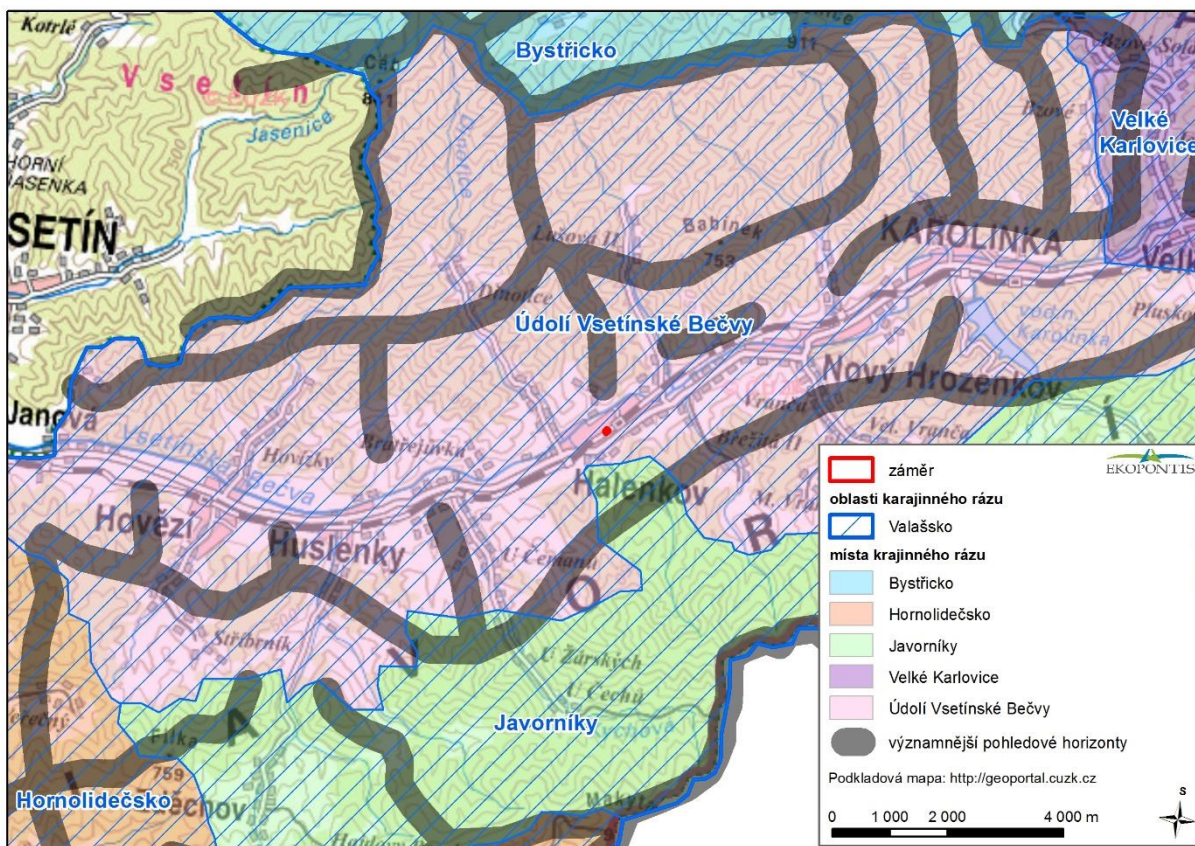
- **Hornobečevská vrchovina** zaujímá plochou vrchovinu na spodnokarbonském souvrství drob a břidlic hornobenešovských a moravických vrstev. Jedná se o vrchovinu snižující se k východu území se široce zaoblenými rozvodními hřbety a rozevřenými údolími.

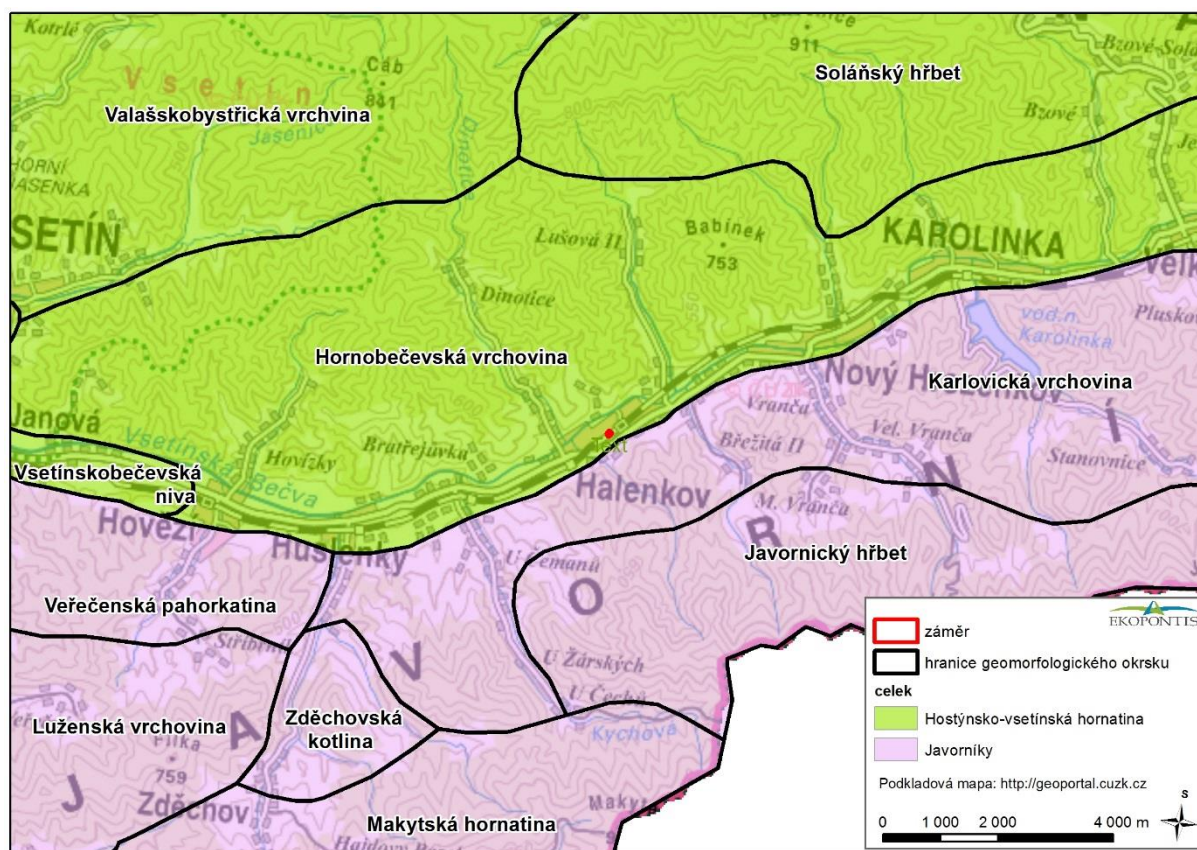
Obrázek 5 Oblasti krajinného rázu, krajinné typy a krajinné celky v širším okolí záměru (zdroj: ZÚR ZLK, Ageris 2012)

Obrázek 6 Oblasti krajinného rázu dle členění Jurečkové (2015)

Obrázek 7 Oblasti a místa krajinného rázu dle Preventivního hodnocení krajinného rázu CHKO Beskydy (EKOTOXA s.r.o., 2016)

Obrázek 8 Geomorfologické členění v zájmovém území záměru (© AOPK ČR 2019)

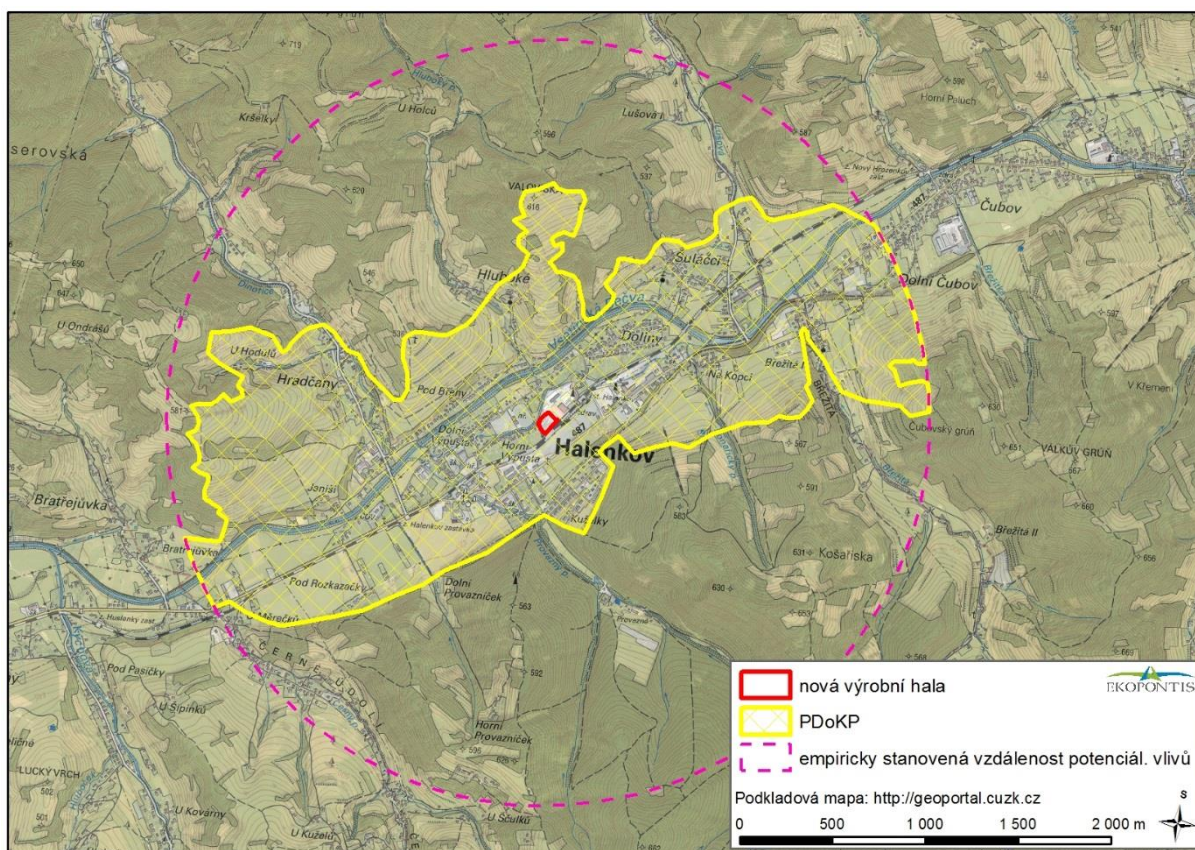
2.3 Vymezení potenciálně dotčeného krajinného prostoru (PDoKP)

Obecně je pro každý záměr možno předvídat, že může svými vlivy až do určité vzdálenosti bezprostředně ovlivňovat charakteristiky krajinného rázu. Může fyzicky zasahovat do některých přírodních hodnot nebo do hodnot kulturní a historické charakteristiky – do určitých rysů kulturní krajiny. Záměr může v bezprostředním okolí výrazně snížit příznivý vizuální projev některých znaků přírodní, kulturní a historické charakteristiky a může tak změnit ráz krajiny – snížit rázovitost krajiny a změnit její individuální tvářnost. Aby nebylo nutné hodnotit zbytečně rozsáhlé území, je třeba vymezit v krajině prostor, který může být fyzicky, vizuálně nebo dojemově dotčen záměrem. Takový prostor se označuje jako „**potenciálně dotčený krajinný prostor**“ (PDoKP). Potenciálně dotčený krajinný prostor je ve smyslu §12 tvořený jedním či několika místy krajinného rázu nebo částmi míst krajinného rázu.

Při vymezení PDoKP byl uplatněn kombinovaný přístup zohledňující možnost reálné viditelnosti záměru jak ve vztahu ke vzdálenosti od prostoru navrženého záměru/změn v území, tak ve vztahu k bariérám viditelnosti (bariéry v podobě morfologie terénu dále umocňované hojnou přítomností lesních, resp. kompaktních vegetačních formací či různých forem zástavby území (vertikální bariéry viditelnosti)). Empiricky byla stanovena vzdálenost, za kterou bude viditelnost navrhovaného záměru slabá a navrhované změny v krajině scéně nemohou zásadním způsobem snížit pozitivní hodnoty krajiny nebo změnit existující ráz krajiny. Za takovou vzdálenost byla v tomto materiálu, vzhledem k charakteru záměru, akceptována vzdálenost cca 2,0 km od navržených zásahů v území (standardně

užívaná vzdálenost v obdobných případech, v mnohém na straně bezpečné). V rámci takto vymezeného území byla provedena terénní rekognoskace pro ověření reálné viditelnosti území záměru, resp. možnosti akceptovatelnosti empiricky stanovené vzdálenosti 2 km. Na základě terénní rekognoskace lze konstatovat, že přítomnost vertikálních bariér viditelnosti zejména v podobě zapojených prvků vegetačních formací – krajinné zeleně převážně charakteru lesa – tento prostor dále omezila na území, jehož osu tvoří vodní tok Vsetínské Bečvy a které z údolí Vsetínské Bečvy vybíhá na obě strany do svahů Hostýnsko-vsetínské hornatiny (SZ polovina PDoKP) a Javorníků (JV polovina PDoKP) až k terénním horizontům, resp. zejména kompaktním okrajům lesa. Šíře vymezeného prostoru dokumentuje mimořádně pozorný přístup aplikovaný v rámci posouzení, resp. vymezení prostoru je výrazně na straně bezpečné, neboť vzhledem k lokalizaci záměru v rámci údolních partií krajiny a vzhledem ke značnému zastoupení vertikálních bariér viditelnosti nejen v rámci údolních partií krajiny (zde nejen dřevinná vegetace, ale hojně také různé formy zástavby území v rámci sídla Halenkov) platí, že z mnoha míst v rámci PDoKP nebude záměr viditelný, resp. v rámci údolních partií bude viditelný výhradně jen z bezprostřední blízkosti (vzdálenost nejvýše prvních stovek metrů) a následně pak až pouze ze vzdálenějších míst ze svahů v blízkosti hranice PDoKP z míst, kde morfologie terénu a absence či spíše příznivá konfigurace rozptýlené mimolesní krajinné dřevinné zeleně umožní panoramatické pohledy směrem do území údolí Vsetínské Bečvy. Tato problematika je podrobně řešena v kapitole 3.3.

V souladu s výše uvedeným vymezuje tato studie s ohledem na charakter záměru a prostorovou a charakterovou diferenciaci krajiny, v níž je záměr zasazen, jeden PDoKP (Obrázek 9) – pro tento bude provedena identifikace a klasifikace znaků přírodní, kulturní a historické charakteristiky KR a bude provedeno hodnocení a posouzení míry vlivu záměru na KR území.

Obrázek 9 Schéma potenciálně dotčeného krajinného prostorů (PDoKP)

3 HODNOCENÍ (IDENTIFIKACE ZNAKŮ KR)

Ve smyslu díky §12 zákona a v kapitole 1.3 uvedených zásad metodického postupu posouzení bude provedena identifikace znaků KR. V rámci identifikace budou zjišťovány znaky a definován vliv záměru na tyto znaky. Bude se jednat zejména o:

- přírodní charakteristiku
- zvláště chráněná území (ZCHÚ)
- významné krajinné prvky (VKP)
- kulturní a historickou charakteristiku
- kulturní dominanty
- estetické hodnoty, harmonické měřítko a harmonické vztahy

Znaky a hodnoty krajinného rázu identifikované v hodnoceném území nemají stejnou váhu, stejný význam v krajinném rázu ani stejnou cenu. Z toho důvodu je nutné jejich cenu a význam v krajinném rázu hodnoceného území specifikovat (klasifikovat):

- Klasifikace dle projevů znaků
 - Každá charakteristika, kromě toho, že má určitý podíl na výrazu dané krajiny, se vyznačuje projevem. Projev může být **pozitivní (+)**, to znamená, že daná charakteristika působí v celkové krajinné scéně kladně, nebo **negativní (-)**, příp. **neutrální (0)**. Pro hodnocení pozitivnosti krajinného rázu podle zákona o ochraně přírody je rozhodující aspekt trvalé udržitelnosti dané charakteristiky, kterou znak prezentuje. Určení projevu je velmi důležité pro následné vyhodnocení charakteristik.
- Klasifikace dle významu znaků
 - Významem rozumíme určitý podíl znaku nebo hodnoty v celkovém výrazu krajiny. Význam stanovujeme ve třech stupních podle následující stupnice: Znak **zásadní (XXX)** je jev určité charakteristiky krajinného rázu, který v určité oblasti nebo místě krajinného rázu rozhodujícím způsobem determinuje charakter krajiny. Znak **spoluurčující (XX)** je jev určité charakteristiky krajinného rázu, který v určité oblasti nebo místě krajinného rázu významně spoluurčuje charakter krajiny. Znak **doplňující (X)** je jev určité charakteristiky krajinného rázu, který v určité oblasti nebo místě krajinného rázu doplňuje charakter krajiny.
- Klasifikace dle ceny znaků
 - Znaky a hodnoty krajinného rázu, které byly identifikovány, nemají z hlediska obdoby stejnou cenu. Některé z nich můžeme proto označit jako jedinečné, jiné jako význačné nebo běžné. Znak **jedinečný (XXX)** je jev určité charakteristiky krajinného rázu, který je ojedinělý v rámci oblasti krajinného rázu, v rámci regionu nebo v rámci státu. Znak **význačný (XX)** je jev určité charakteristiky krajinného rázu, který je význačný v rámci oblasti krajinného rázu, v rámci regionu nebo v rámci státu. Znak **běžný (X)** je jev určité charakteristiky krajinného rázu, který není významný ani ojedinělý v rámci oblasti krajinného rázu, v rámci regionu nebo v rámci státu.

3.1 Přírodní charakteristika KR a její znaky

Charakteristiky KR utváří jejich znaky, které můžeme v krajině nalézt a popsat. Přírodní charakteristika KR je utvářena přírodními složkami a prvky krajiny (reliéf, vegetace, geomorfologie, vodstvo apod.). Přírodní hodnoty KR jsou pak tvořeny souborem znaků přírodní povahy, které společně vytváří přírodní charakteristiku KR oblasti či místa, jejich mírou přítomnosti, kvalitou a vnímatelným projevem. Kvalitativní výše přírodní hodnoty závisí nejen na míře přítomnosti znaků přírodní charakteristiky v krajině, ale především na jejich poměru vůči ostatním. Znaky přírodní povahy neovlivněné nebo jen málo ovlivněné člověkem jsou vnímány vesměs kladně. Přírodní hodnota může být u některých prvků krajiny vnímána jako součást kulturní a historické hodnoty KR (např. aleje, parky). Někteří odborníci však přírodní hodnotu spojují pouze s přírodními a přírodě blízkými dochovanými segmenty krajiny.

3.1.1 Obecná přírodní charakteristika území

Biogeografické členění

Zájmové území se nachází ve **Vsetínském bioregionu** v rámci Západokarpatské podprovincie. Bioregion je tvořen dlouhými horskými hřbety na pískovcovém flyši s řadou rozsoch. Hostí typickou západokarpatskou biotu bukového lesa převážně 5. vegetačního stupně, do níž od severovýchodu pronikají horské prvky. Vegetaci tvoří květnaté bučiny, s ostrovy acidofilních horských bučin. Flóra je celkově bohatá. V lesích je charakteristické velké zastoupení jedle, a to až do současnosti. Typická jsou společenstva horských luk a pastvin. V lesích dnes převažují kulturní smrčiny se zbytky jedlových a javorových bučin, mimo les jsou s výjimkou okrajů jen louky a horské pastviny (Culek et al. 2013).

Geomorfologické poměry

PDoKP se z větší části nachází na území geomorfologického okrsku Hornobečevská vrchovina v rámci geomorfologického celku Hostýnsko-vsetínská hornatina; jižní část PDoKP zasahuje také do geomorfologického okrsku Karlovická vrchovina v rámci geomorfologického celku Javorníky (blíže viz kapitola 2.2).

Hydrogeologická rajonizace

Zájmové území spadá do úmoří Černého moře; hlavním povodím je povodí Dunaje, dílčím povodím je Dílčí povodí Moravy a přítoků Váhu. Zájmovým územím protéká Vsetínská Bečva.

Hydrogeologické rajony jsou zákonem č. 254/2001 Sb., vodní zákon, definovány jako území s obdobnými hydrogeologickými poměry, typem zvodnění a oběhem podzemní vody. Podle své pozice se hydrogeologické rajony rozdělují do svrchní vrstvy kvartérních sedimentů a coniaqu, základní vrstvy a hlubinné vrstvy bazálního křídového kolektoru. Dotčené území se nachází v hydrogeologickém rajónu **Flyš v povodí Bečvy**, který odpovídá vodnímu útvaru ID 32210 Flyš v povodí Bečvy, vymezenému v základní vrstvě (Hydroekologický informační systém VÚV TGM).

Klimatické členění

Zájmové území leží v mírně teplé na srážky bohaté oblasti **MT8** (dle Mapy klimatických oblastí, vytvořené z dat Ústavu geoniky AV ČR¹). Oblast MT8 je charakteristická normálně dlouhým, mírně teplým a vlhkým letem. Přechodné období je přiměřeně dlouhé s chladným jarem a mírně teplým podzimem. Zima je normálně dlouhá, mírně chladná s vyššími srážkami a se spíše kratším trváním sněhové pokrývky.

Geologie

Z geologického hlediska je podloží z větší části tvořeno nivními sedimenty, objevují se také suťové kužely a osypy. Okrajově jsou zastoupeny pískovce, jílovce a kamenité až hlinito-kamenité sedimenty (Česká geologická služba).

Pedologie

Kostra zájmového území je tvořena fluvizeměmi modálními. Hojně jsou také zastoupeny fluvizemě arenické a kambizemě psefitické, v severozápadní části PDoKP převažují kambizemě mesobazické (Česká geologická služba).

Fytogeografické členění

Ve fytogeografickém členění náleží území do fytogeografického okresu **Javorníky (82)** v rámci obvodu *Karpatské mezofytikum (Mesophyticum carpaticum)*. Javorníky charakterizuje rozmanitá květena a převládají v ní mezofyty nad oreofyty. Submontánní vegetační stupeň převažuje nad montánním. Reliéf krajiny je víceméně svažité. Substrátem jsou flyšové půdy. Lesní krajina převažuje nad krajinou antropogenní (Skalický 1988).

3.1.2 Indikátory přítomnosti přírodních hodnot KR

V §12 zákona se hovoří o **zvláště chráněných územích a významných krajinných prvcích**. V posuzování krajinného rázu je tedy nutné se vyjádřit zejména k přítomnosti ZCHÚ a VKP. Třetí odstavec §12 zákona je pak věnován **přírodnímu parku** jako institutu chránícímu krajinný ráz s významnými soustředěnými estetickými a přírodními hodnotami. O evropsky významných lokalitách a ptačích oblastech sítě Natura 2000 se výslovně nehovoří, zřejmě proto, že byl tento typ ochrany zařazen do zákona později, ale je vhodné se v posuzování krajinného rázu k přítomnosti těchto lokalit vyjádřit, zvláště s ohledem na to, že bývají často chráněny formou ZCHÚ. O ÚSES se zde nehovoří, ale můžeme předpokládat, že biocentra a biokoridory bývají nositeli hodnot přírodní charakteristiky; obdobně jako památné stromy, která §12 rovněž explicitně nezmiňuje.

Přítomnost znaků přírodní charakteristiky krajinného rázu je tedy mimo jiné indikována **přítomností či nepřítomností standardizovaných indikátorů** vyplývajících ze zák. č. 114/1992 Sb. (viz Tabulka 1).

¹ Klimatické oblasti vycházejí z pozorování v letech 1961–2000; zároveň došlo k jejich porovnání za léta 1901–1950.

Tabulka 1 Standardizovaná tabulka přítomnosti indikátorů hodnot přírodní charakteristiky

A.1	Indikátory přítomnosti hodnot přírodní charakteristiky	přítomnost indikátoru v území	
		ANO	NE
A.1.1	Přítomnost národního parku (NP) vč. ochranného pásma		x
A.1.2	Přítomnost chráněné krajinné oblasti (CHKO)	x	
A.1.3	Přítomnost národní přírodní rezervace (NPR) vč. ochranného pásma		x
A.1.4	Přítomnost národní přírodní památky (NPP) vč. ochranného pásma		x
A.1.5	Přítomnost přírodní rezervace (PR) vč. ochranného pásma		x
A.1.6	Přítomnost přírodní památky (PP) vč. ochranného pásma		x
A.1.7	Přítomnost evropsky významné lokality (EVL) sítě Natura 2000	x	
A.1.8	Přítomnost ptačí oblasti (PO) sítě Natura 2000	x	
A.1.9	Přítomnost přírodního parku (dle §12 zák. 114/1992 Sb.)		x
A.1.10	Přítomnost skladebných prvků ÚSES	x	
A.1.11	Přítomnost významných krajinných prvků (VKP)	x	
A.1.12	Přítomnost památného stromu vč. ochranného pásma		x

V rámci vymezeného PDoKP se nacházejí následující indikátory přítomnosti hodnot přírodní charakteristiky:

Přítomnost ZCHÚ

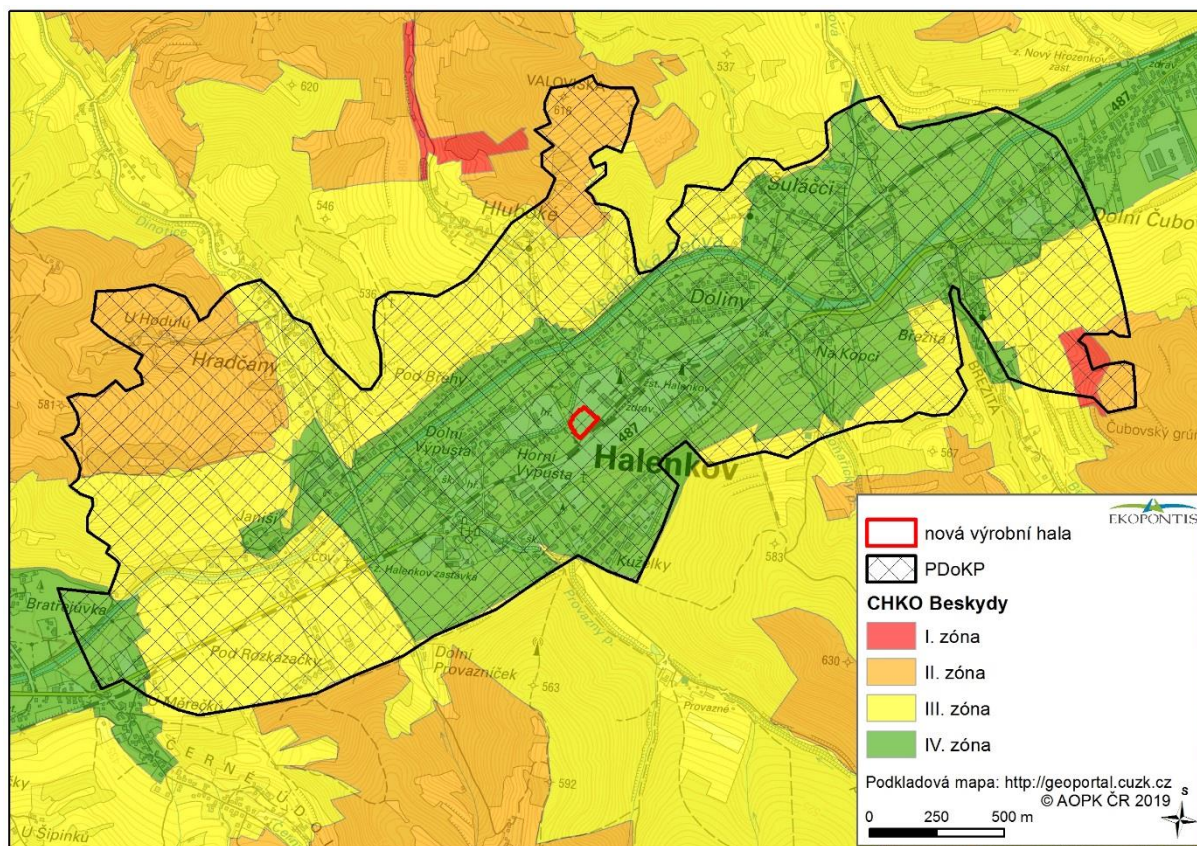
Zvláště chráněnými územími (ZCHÚ) jsou dle § 14 zákona:

- 2) *Velkoplošná ZCHÚ*
 - *Národní parky (NP)*
 - *Chráněné krajinné oblasti (CHKO)*
- b) *Maloplošná ZCHÚ (MZCHÚ)*
 - *Národní přírodní rezervace (NPR)*
 - *Národní přírodní památka (NPP)*
 - *Přírodní rezervace (PR)*
 - *Přírodní památka (PP)*

PDoKP spadá do území CHKO Beskydy (viz Obrázek 10):

CHKO Beskydy (kód ÚSOP 82)

CHKO Beskydy má rozlohu cca 120 510,26 ha. Posláním oblasti je ochrana všech hodnot krajiny, jejího vzhledu a jejích typických znaků i přírodních zdrojů a vytváření vyváženého životního prostředí; k typickým znakům krajiny náleží zejména její povrchové utváření, včetně vodních toků a ploch, její vegetační kryt a volně žijící živočišstvo, rozvržení a využití lesního a zemědělského původního fondu a ve vztahu k ní také rozmístění a urbanistická skladba sídlišť, architektonické stavby a místní zástavba lidového rázu.

Obrázek 10 PDokP ve vztahu k CHKO Beskydy

Přítomnost Natura 2000

Natura 2000 je definována v části čtvrté zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny. Je tvořena soustavou lokalit chránících nejvíce ohrožené druhy rostlin, živočichů a přírodní stanoviště na území EU. Soustavu Natura 2000 tvoří Evropsky významné lokality (EVL) a Ptačí oblasti (PO).

PDokP spadá do území EVL Beskydy a PO Beskydy (viz Obrázek 11).

EVL Beskydy

kód lokality: CZ0724089
biogeografická oblast: kontinentální
rozloha lokality: 120386,5 ha

Charakteristika EVL Beskydy

Rozsáhlé území rozkládající se na východě ČR. Je vymezeno státní hranicí se Slovenskou republikou na východě, na severu je ohraničeno masívem Velkého Javorníku u Frenštátu pod Radhoštěm a hranicí CHKO Beskydy.

Území EVL Beskydy je převážně zalesněno (více než 70 % území zaujímá les). Lesní vegetaci tvoří především květnaté bučiny as. *Dentario enneaphylli-Fagetum* a *Dentario glandulosae-Fagetum* (L5.1) v rozmezí výšky od 400–500 m n. m. a acidofilní bučiny sv. *Luzulo-Fagion* (L5.4), pokrývající zpravidla hřebenové polohy od 700–1 000 m n. m., ale rovněž inverzní údolní polohy. Převládající dřevinou je buk lesní (*Fagus sylvatica*), doprovázený nejvíce jedlí bělokou (*Abies alba*), javorem klenem (*Acer*

pseudoplatanus) a smrkem (*Picea abies*). Na nejvyšší vrcholy (Lysá hora, Smrk, Travný, Kněhyně, Velký Polom aj.) jsou vázány horské klimaxové smrčiny (L9.1, L9.3), zhruba od výšky 950 m n. m. Horské smrčiny vznikají také jako náhradní společenstvo ve vytěžených imisních smrčinách. Dominantní dřevinou je zde přirozeně smrk ztepilý doprovázený jeřábem ptačím, v nižších polohách a v příhodnějším klimatu ještě i klenem a bukem. Na prudkých svazích se maloplošně nachází suťové lesy (L4). Objevují se na lesních půdách často sycených svahovou vodou, i na jemně skeletnatých půdách na hranách svahů. Suťové lesy přechází ve vyšších polohách v horské klenové bučiny (L5.2) se zastoupením druhů vysokobylinných niv. V nižších polohách se rozkládají společenstva dubohabřin as. *Carici pilosae-Carpinetum* (L3.3B). V dnešní krajině se zachovaly jen ve zbytcích, převážná část zmizela v důsledku zkulturnování krajiny a vlivem zemědělské činnosti člověka. Dubohabřové háje zauímají jen malou část území EVL Beskydy především na jeho jihozápadním okraji. Úzké pruhy kolem řek a potoků jsou dodnes zčásti osídleny společenstvy údolních jasanovo-olšových luhů (L2.2A, B). Nejčastějšími zástupci stromového patra jsou přirozeně olše lepkavá a šedá. Různé druhy vrb, které v minulosti tvořily velmi charakteristickou součást těchto společenstev, byly velmi silně zredukovány úpravami toků, při nichž byly nejčastěji nahrazovány hlubokokořennými listnáči, nejčastěji jasanem. Na březích bystřin a na lesních prameništích v horských polohách jsou ojediněle zachovány horské olšiny s olší šedou (*Alnus incana*) (L2.1). Náhradní vegetaci podmaččených stanovišť tvoří údolní vlhké louky a rašelinné a prameništní louky (R2.2, R2.3), v minulosti z velké části odvodněné. Na vlhkých stanovištích se vyskytují pcháčové louky (T1.5) a tužebníková lada (T1.6), v menší míře vegetace vlhkých narušovaných půd (T1.10). Přirozeně vzácné jsou petrifikující prameny (R1.1, R1.3), naopak běžná jsou lesní prameniště bez tvorby pěnoveců (R1.4). Výhradně v oblasti Vsetínských vrchů, Javorníků a jižní části Moravskoslezských Beskyd nalezneme i vápnitá slatiniště (R2.1) s ostřicovo-mechovou vegetací a se zastoupením suchopýrů. Podél potoků zůstávají ve zbytcích zachována vlhkomilná vysokobylinná společenstva. V nižších polohách zejména devětsilové lemy (M5) s devětsilem lékařským (*Petasites hybridus*), ve vyšších polohách nastupuje devětsil bílý (*P. albus*), v horských polohách se ojediněle objevují subalpínské porosty vysokobylinných niv (A4.2) a kapradinových niv s papratkou horskou (*Athyrium distentifolium*) (A4.3). V pestrém zastoupení travinobylinných společenstev dominují ovsíkové louky sv. *Arrhenatherion* (T1.1) a pohánkové pastviny sv. *Cynosurion* (T1.3). Jako pozůstatky rozsáhlé pastvy ovčí v minulosti jsou na svazích vyvinuty podhorské smilkové trávníky (T2.3A, B), často s roztroušenými keři jalovců. Vznikají tak pro území Beskyd charakteristické „jalovcové pasíanky“. Pouze na bezlesích hřebenech v montánních polohách se vyvíjí společenstva horských smilkových trávníků s alpínskými druhy sv. *Nardo-Agrostion tenuis* (T2.2). Maloplošně se na lokalitě vyskytují širokolisté suché trávníky, a to i s výskytem jalovce a orchidejí (T3.4A-C). Na mezích, okrajích cest a lesů jsou často zachovalé mezofilní křoviny (K3) s hlohem (*Crataegus* sp.), růží (*Rosa* sp.) a trnkou (*Prunus spinosa*). Roztroušeně a zpravidla maloplošně se objevují pískovcové skalní výchozy (S1.2), častým jevem je tzv. pseudokras. Největším skalním útvarem jsou Pulčínské skály v Javorníkách, jeskyně (S3) se vyskytují např. v oblasti Radhoště, Kněhyně, Čertova mlýna a Lysé hory. V území se vyskytuje celá řada chráněných a ohrožených druhů živočichů a rostlin.

Předmětem ochrany EVL jsou:

přírodní stanoviště:

- 3220 Alpínské řeky a bylinná vegetace podél jejich břehů;
- 3240 Alpínské řeky a jejich dřevinná vegetace s vrbou šedou (*Salix elaeagnos*);
- 5130 Formace jalovce obecného (*Juniperus communis*) na vřesovištích nebo vápnitých trávnících;

- 6210 Polopřirozené suché trávníky a facie křovin na vápnitých podložích (*Festuco-Brometalia*);
6230*² Druhově bohaté smilkové louky na silikátových podložích v horských oblastech (a v kontinentální Evropě v podhorských oblastech), prioritní stanoviště;
6430 * Vlhkomilná vysokobylinná lemová společenstva nížin a horského až alpínského stupně, prioritní stanoviště;
6510 Extenzivní sečené louky nížin až podhůří (*Arrhenatherion*, *Brachypodio-Centaureion nemoralis*);
7220* Petrifikující prameny s tvorbou pěnovců (*Cratoneurion*), prioritní stanoviště;
7230 Zásaditá slatiniště;
8220 Chasmo fytická vegetace silikátových skalnatých svahů;
8310 Jeskyně nepřístupné veřejnosti;
9110 Bučiny asociace *Luzulo-Fagetum*;
9130 Bučiny asociace *Asperulo-Fagetum*;
9140 Středoevropské subalpínské bučiny s javorem (*Acer*) a šťovíkem horským (*Rumex arifolius*);
9170 Dubohabřiny asociace *Galio-Carpinetum*;
9180* Lesy svazu *Tilio-Acerion* na svazích, sutích a v roklicích, prioritní stanoviště;
91E0 Smíšené jasanovo-olšové lužní lesy temperátní a boreální Evropy (*Alno-Padion*, *Alnion incanae*, *Salicion albae*);
9410 Acidofilní smrčiny (*Vaccinio-Piceetea*).

a druhy:

- 4109 oměj tuhý moravský (*Aconitum firmum* subsp. *moravicum*);
1386 šikoušek zelený (*Buxbaumia viridis*);
2001 čolek karpatský (*Triturus montandoni*);
1193 kuňka žlutobřichá (*Bombina variegata*);
1086 lesák rumělkový (*Cucujus cinnaberinus*);
1354* medvěd hnědý (*Ursus arctos*);
1324 netopýr velký (*Myotis myotis*);
4026 rýhovec pralesní (*Rhysodes sulcatus*);
1361 rys ostrovid (*Lynx lynx*);
4014 střevlík hrboletý (*Carabus variolosus*);
1032 velevrub tupý (*Unio crassus*);
1352* vlk obecný (*Canis lupus*);
1355 vydra říční (*Lutra lutra*).

PO Beskydy

kód lokality: CZ0811022
biogeografická oblast: kontinentální
rozloha lokality: 41 702,03 ha

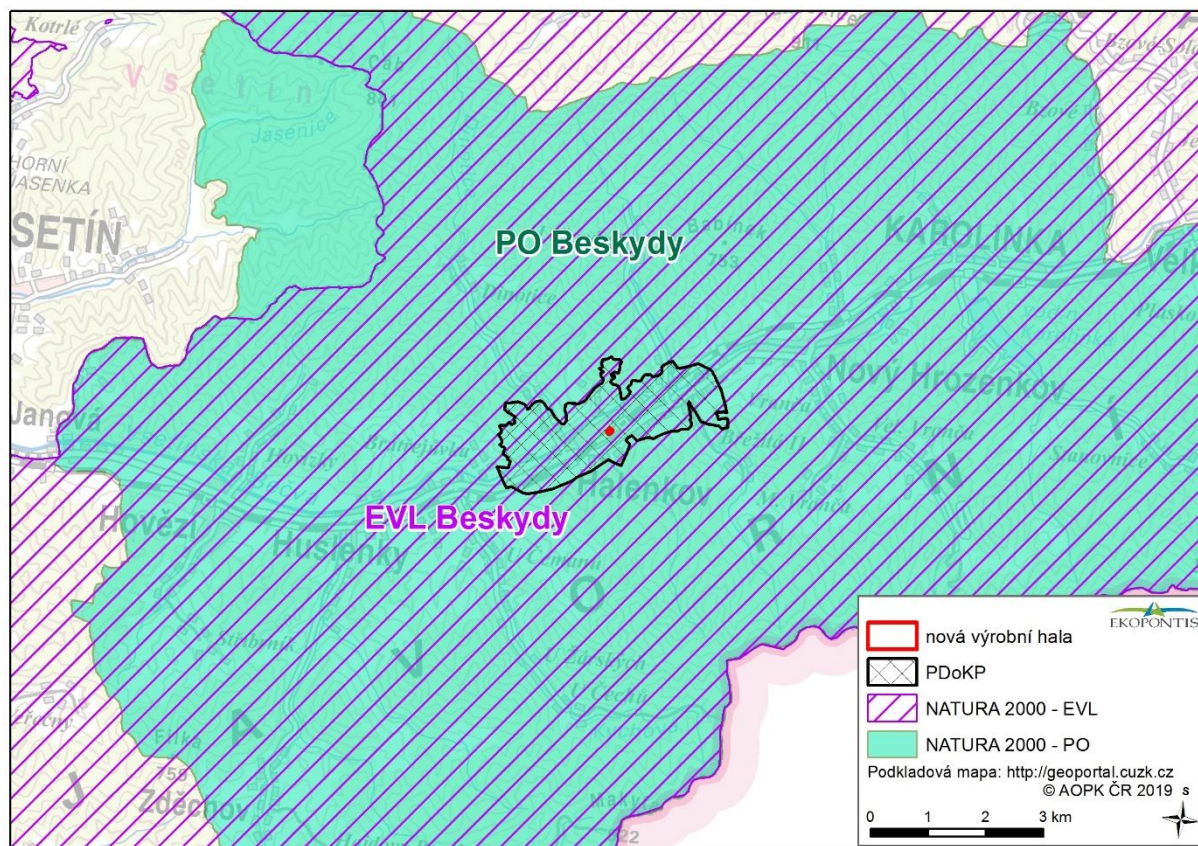
² „*“ jsou označeny prioritní stanoviště a prioritní druhy

Charakteristika PO Beskydy

Převážně lesnímu charakteru oblasti (lesy pokrývají cca 90 % území) odpovídá skutečnost, že všech devět druhů přílohy I Směrnice o ptácích, pro které je ptačí oblast navržena, jsou lesní druhy, z nichž některé vyžadují pralesovitý charakter porostů. Nejvýznamnější z nich jsou strakapoud bělohřbetý (*Dendrocopos leucotos*) a pušтік bělavý (*Strix uralensis*) s největšími populacemi v rámci České republiky. Početné a stabilní jsou populace čápa černého (*Ciconia nigra*), jeřábka lesního (*Bonasa bonasia*), žluny šedé (*Picus canus*), datla černého (*Dryocopus martius*) a lejska malého (*Ficedula parva*) a kulíška nejmenšího (*Galucidium passerinum*).

Předmětem ochrany PO jsou:

- A030 čáp černý (*Ciconia nigra*);
- A236 datel černý (*Dryocopus martius*);
- A241 datlík tříprstý (*Picoides tridactylus*);
- A104 jeřábek lesní (*Bonasa bonasia*);
- A217 kulíšek nejmenší (*Glaucidium passerinum*);
- A320 lejska malý (*Ficedula parva*);
- A220 pušтік bělavý (*Strix uralensis*);
- A239 strakapoud bělohřbetý (*Dendrocopos leucotos*);
- A108 tetřev hlušec (*Tetrao urogallus*);
- A234 žluna šedá (*Picus canus*).

Obrázek 11 PDoKP ve vztahu k území soustavy Natura 2000

Přítomnost skladebných prvků ÚSES

Územní systém ekologické stability krajiny (ÚSES) je definován v § 3 odst. 1 písm. a) zákona č. 114/1992 Sb. a v prováděcí vyhlášce k tomuto zákonu č. 395/1992 Sb. Územní systém ekologické stability krajiny je vzájemně propojený soubor přirozených i pozměněných, avšak přírodě blízkých ekosystémů, které udržují přírodní rovnováhu. Rozlišuje se místní, regionální a nadregionální systém ekologické stability.

Základními stavebními jednotkami ÚSES jsou biocentra a biokoridory:

- **Biocentrum** je biotop nebo soubor biotopů v krajině, který svým stavem a velikostí umožňuje trvalou existenci přirozeného či pozměněného, avšak přírodě blízkého ekosystému.
- **Biokoridor** je území, které neumožňuje rozhodující části organismů trvalou dlouhodobou existenci, avšak umožňuje jejich migraci mezi biocentry a tím vytváří z oddělených biocenter síť.

Podle biogeografického významu se rozlišují skladebné prvky ÚSES (tzn. biocentra a biokoridory) s významem nadregionálním, regionálním či lokálním. Podle prostorové funkčnosti se rozlišují skladebné prvky funkční (existující, jednoznačně vymezené) a navržené (nefunkční, rámcově vymezené). Skladbu ÚSES doplňují interakční prvky.

ÚSES je zakotven v platných územně plánovacích dokumentacích. Z hlediska ochrany krajinného rázu se nejedná o tzv. „zákonné kritérium ochrany krajinného rázu“, jako např. VKP nebo ZCHÚ. Součástí ÚSES se však v krajině zpravidla vizuálně projevují jako prvky prostorového členění (např. liniová zeleň větrolamů, další prvky a skupiny nelesní rozptýlené zeleně, doprovodní vodotečí, břehové porosty atd.).

V zájmovém území se nachází ÚSES pouze místního/lokálního biogeografického významu; převážně v souladu s mimolesní krajinnou zelení (navazující na lesní porosty za hranicí PDoKP) s vodními toky.

Do PDoKP zasahují následující prvky ÚSES:

Tabulka 2 Prvky ÚSES v rámci PDoKP (dle ÚP Halenkov a ÚP Nový Hrozenkov)

označení	výměra [m ²]	délka [m]	stav	cílové společenstvo
LBC 07	173 602		stav, návrh	lesní, luční
LBC 09	28 747		stav, návrh	lesní, vodní
LBC 10	38 508		stav, návrh	lesní, luční
LBC 11	26 286		stav, návrh	lesní, vodní
LBC 20	31 361		stav, návrh	vodní, luční
LBK 03		2 207	stav	vodní
LBK 04		883	stav, návrh	lesní, luční
LBK 05		148	stav	lesní
LBK 06		99	stav	lesní
LBK 11		1 375	stav, návrh	lesní
LBK 12		84	stav	lesní
LBK 13		714	stav, návrh	vodní
LBK 17		1 006	stav	vodní
LBK 21		361	stav	vodní
LBK 22		2 923	stav	vodní

Přítomnost významných krajinných prvků (VKP)

Významný krajinný prvek (VKP) jako ekologicky, geomorfologicky nebo esteticky hodnotná část krajiny, utváří její typický vzhled nebo přispívá k udržení její stability. Významnými krajinnými prvky jsou dle § 3 písm. b) zákona č. 114/1992 Sb. lesy, rašeliniště, vodní toky, rybníky, jezera, údolní nivy – jedná se o tzv. VKP ze zákona. Dále jsou jimi jiné části krajiny, které zaregistruje orgán ochrany přírody dle § 6 zákona č. 114/1992 Sb., jako významný krajinný prvek – zejména mokřady, stepní trávníky, remízy, meze, trvalé travní plochy, naleziště nerostů a zkamenělin, umělé i přirozené skalní útvary, výchozy a odkryvy. Mohou jimi být i cenné plochy porostů sídelních útvarů včetně historických zahrad a parků.

Dle § 4 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb. jsou významné krajinné prvky chráněny před poškozováním a ničením. Využívají se pouze tak, aby nebyla narušena jejich obnova a nedošlo k ohrožení nebo oslabení jejich stabilizační funkce. K zásahům, které by mohly vést k poškození nebo zničení významného krajinného prvku nebo ohrožení či oslabení jeho ekologicko-stabilizační funkce, si musí ten, kdo takové zásahy zamýšlí, opatřit závazné stanovisko orgánu ochrany přírody. Mezi takové zásahy patří zejména umísťování staveb, pozemkové úpravy, změny kultur pozemků, odvodňování pozemků, úpravy vodních toků a nádrží a těžba nerostů.

PDoKP zasahuje do VKP dle §3 zákona, kterými jsou **les, vodní tok a údolní niva** (viz Obrázek 12).

VKP kategorie vodní toky

Zájmovým územím protéká řeka Vsetínská Bečva a její přítoky (viz Tabulka 3 a Obrázek 12).

Vsetínská Bečva pramení mezi Duračkou a Oselnou ve výšce 870 m n. m., spojuje se s Rožnovskou Bečvou u Valašského Meziříčí v 288 m n. m. Délka toku činí cca 58,4 km, plocha povodí je cca 734,4 km².

Tabulka 3 Vodní toky v zájmovém území PDoKP

název toku	TOK ID (VÚV TGM)
Vsetínská Bečva	404410000100
Dinotice	404700000100
Provazný p.	404690002600
Hluboký p.	404690000400
Lušová	404680000100
Břežitá	404660000100
bezejmenný vodní tok	404710000200
bezejmenný vodní tok	404690002200
bezejmenný vodní tok	404690002300
bezejmenný vodní tok	404690000200
bezejmenný vodní tok	404700009600

VKP kategorie údolní nivy

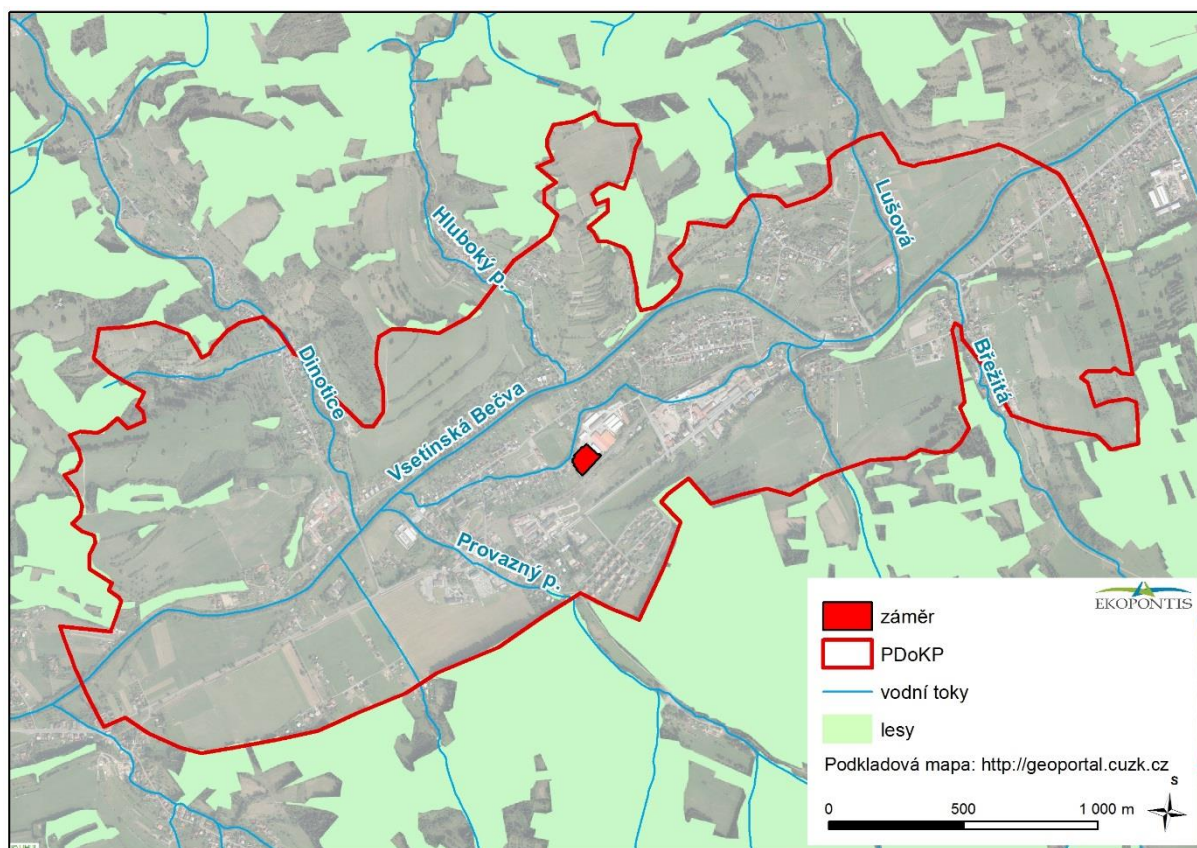
Problematika vymezení VKP údolní nivy je diskutována řadu let, avšak v současné době vymezení hranice údolní nivy stále chybí. Z pohledu zákona č. 114/1992 Sb. bylo ve Věstníku 8/2007 vydáno Sdělení legislativního odboru MŽP ČR o výkladu pojmu „údolní niva“ (dle § 3 písm. b) ZOPK) podle něhož je „údolní niva rovinné údolní dno aktivované při povodňovém stavu vodního toku; tvoří ji

štěrkovité, písčité, hlinité nebo jílovité naplaveniny, jejichž úložné poměry často vykazují nepravidelnosti způsobené větvením toku, vznikem ostrovů, meandrů, náplavových kuželů a delt, sutí, svahových sesuvů apod.”

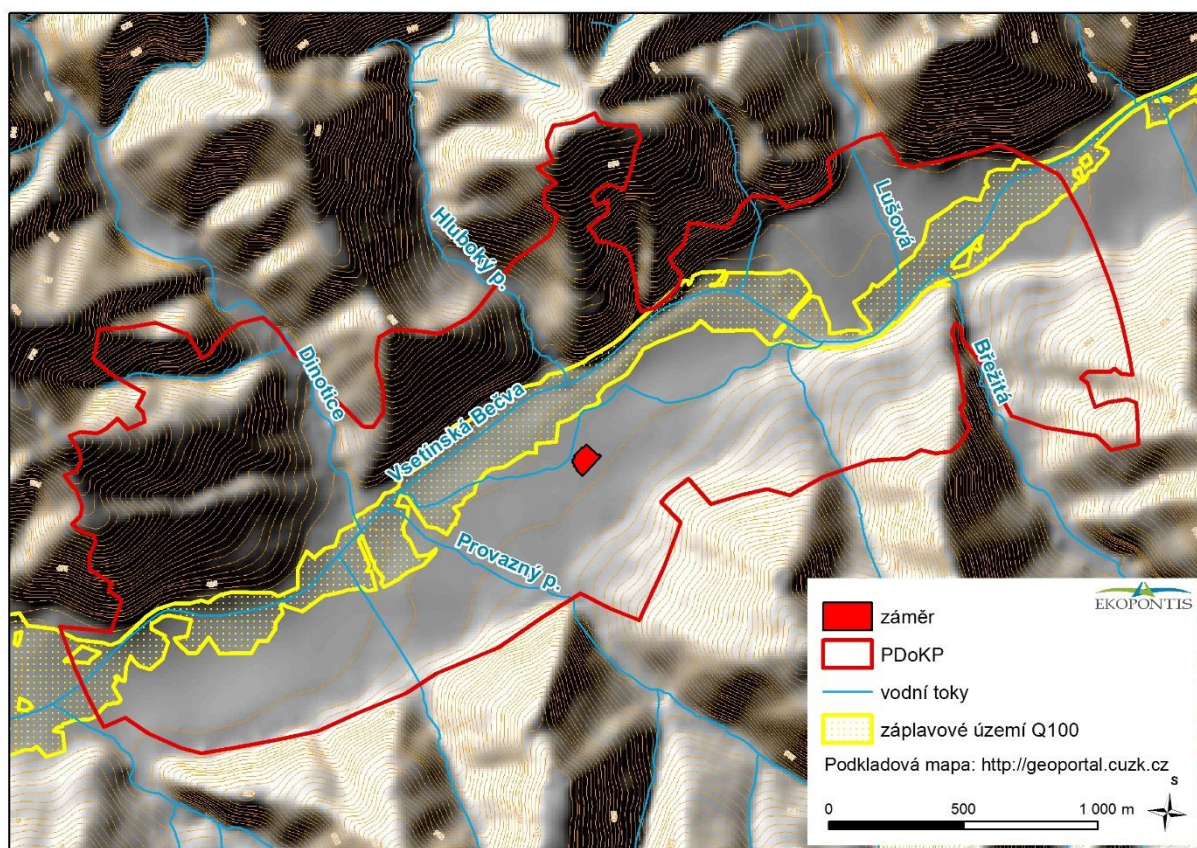
Kategorii v PDoKP obecně zastupuje **údolní niva Vsetínské Bečvy a její přítoků**. Jednoznačné vymezení údolní nivy je však poměrně problematické a pro účely tohoto hodnocení ani není třeba; údolní nivu lze jako přítomnou vnímat v mnohém na základě principu relativního výběru, resp. o údolní nivě lze potenciálně hovořit zejména v případě vodního toku Vsetínská Bečva (zejména na základě znalosti morfologie území (viz Obrázek 13) a historických charakteristik území, avšak regulace toku a častá zástavba území podstatně charakteristiky území výrazně přetvořila), zatímco v případě menších vodních toků v PDoKP, směřujících do dna údolí Vsetínské Bečvy z přiléhajících svahů, lze spíše než údolní nivu vnímat přítomnost doprovodných dřevinných či trávobylinných porostů podél koryta vodoteče, zpravidla bez zřetelně nivního charakteru.

VKP kategorie lesy

Lesní porosty jsou v PDoKP zastoupeny spíše minoritně, což vyplývá ze základních principů a východisek při vymezení PDoKP – lesní porosty často vytvářejí hranici PDoKP (viz kapitola 2.3). Lesní porosty zájmového území patří do přírodní lesní oblasti Hostýnskovsetínské vrchy a Javorníky. Lesní vegetační stupeň je bukový až dubobukový.

Obrázek 12 VKP kategorie vodní toky a VKP kategorie lesy v zájmovém územím (zdroje: DIBAVOD VÚV TGM (kategorie vodní toky), ÚHÚL (kategorie lesy))

Obrázek 13 Morfologie terénu znázorněná vrstevnicemi a stínovým reliéfem (dle Geoportálu INSPIRE) a vymezením vodních toků a záplavového území Q_{100} (dle DIBAVOD VÚV TGM)

3.1.3 Identifikované znaky přírodní charakteristiky KR

PDokP se nachází při rozhraní Hostýnsko-vsetínské hornatiny a Javorníků, přičemž toto rozhraní je v hrubých rysech totožné s vodním tokem Vsetínské Bečvy. Pro rozhraní je zcela typický reliéf širšího říčního údolí ve vrchovině; na říční údolí navazují svahy vrchovin se zaoblenými rozvodními hřbety, dále členěné rozevřenými údolími menších vodních toků, kterými proniká kulturní bezlesí údolí Vsetínské Bečvy v nepravidelných tvarech do krajiny navazujících převážně lesy pokrytých horských strání a hřbetů vrchovin. Krajinným typem oblasti je krajina lesní s lukařením/lesní pasekářská, přičemž PDokP lze v rámci dané oblasti vnímat jako součást jedné z plošek, resp. vzhledem k vazbě na vedení vodního toku Vsetínská Bečva spíše koridoru bezlesí s převahou trvale travních porostů v rámci okolní matrice lesa. V návaznosti na poměrně husté, často však nikoliv zcela kompaktní osídlení v rámci nižších partií krajiny (blíže viz kapitola 3.2) je prostor tvořen převážně loukami a pastvinami, soliterními stromy či stromořadími, porosty mezí, kamenicemi, extenzivními sady či zahradami apod. (tj. obecně heterogenita krajinného pokryvu úzce související s morfologií terénu a vývojem využívání území), díky nimž lze v prostoru shledat vysokou strukturální pestrost krajinných formací. Prvky orné půdy jsou zastoupeny zcela minoritně v podobě drobných políček včleněných v návaznosti na strukturu zdejší plužiny (valašská záhumenice s úseky) do ploch trvale travních porostů a podtrhují strukturální pestrost krajiny.

Lesní porosty pokrývají všechny výraznější hřbety a horizonty, jakkoliv i v případě těchto se místy objevují prvky kulturního bezlesí, což opět umocňuje strukturální pestrost (průnik krajinných prvků

níže položené krajiny do vyšších poloh s lesními porosty). Mnohé neobhospodařované lokality však naopak postupně přecházejí přes různá sukcesní stádia v les, což je nutné z hlediska hodnot krajiny vnímat negativně. Obecně platí, že lesní porosty směrem do nižších poloh postupně a mnohdy neostře přecházejí v souvislejší plochy bezlesí, resp. krajinu s vyváženým zastoupením trvale travních porostů a prvků mimolesní krajinné zeleně a následně krajinu středně velkého sídla převážně s venkovskou a místy až s městskou, často spíše méně souvislou zástavbou.

V rámci prostoru lze identifikovat unikátně pestrou kulturní mozaiku, v rámci které jsou sice lokálně patrná jistá negativa antropogenního využívání (zejména místy až velmi intenzivní využívání údolí Vsetínské Bečvy) či naopak zarůstání „opuštěné“ krajiny, účelným zemědělským hospodařením v území a cílenou kultivací vegetačních prvků je však těmto negativům v kontextu celkového charakteru krajiny relativně účinně čeleno.

V prostoru také prochází hned několik vodních toků (s výjimkou Vsetínské Bečvy často spíše menších); jejich trasování v rámci rozvěvených údolích (často nesouvisle zastavěných venkovskou zástavbou) přibližně kolmých na Vsetínskou Bečvu a doprovodné převážně dřevinné formace nezdědky plynule přecházejí v okolní obdobné krajinné prvky přírodě blízkého charakteru, tedy zpravidla není přítomná ostrá hranice mezi doprovodem koryta vodoteče a navazující krajinou, která je jinak typická pro krajiny intenzivně zemědělsky využívané.

Z charakteru záměru a zejména z jeho lokalizace v rámci areálu průmyslové provozovny firmy ZAMET spol. s r.o. bez nutnosti bližších analýz vlivů vyplývá, že k přímému dotčení identifikovaných znaků přírodní charakteristiky KR realizací záměru dojít nemůže, neboť záměr je bodového charakteru a nachází se na ploše, která je již dnes prakticky zcela zbavena přírodních znaků a hodnot. V návaznosti na výše předloženou textovou identifikaci se tak jeví jako zcela nadbytečné předkládat samostatně standardizovanou tabulku identifikace a klasifikace hlavních znaků přírodní charakteristiky KR, resp. znaky přírodní charakteristiky KR se vtiskávají do znaků vizuální charakteristiky krajinného rázu, v rámci kterých již reálně hrozí jistá míra dotčení, tedy přítomnost znaků přírodní charakteristiky KR je v plné míře zohledněna, zakomponována a z hlediska vlivů hodnocena v rámci standardizované tabulky identifikace a klasifikace hlavních znaků vizuální charakteristiky krajinného rázu v kapitole 3.3.3.

3.2 Kulturní a historická charakteristika KR a její znaky

Kulturní a historická charakteristika KR je dána způsobem využívání krajiny. Projevuje se vnímatelnými znaky, stopami kultivace a osidlování krajiny a způsobem využívání přírodních zdrojů. Kulturní charakteristika s sebou přináší historické souvislosti, a proto nelze jednu od druhé oddělit.

3.2.1 Obecná kulturní a historická charakteristika území

Jedinečnost krajinného rázu území CHKO Beskydy je dána mnoha faktory, resp. znaky krajinného rázu, přičemž znaky kulturně-historické lze jmenovat následující (EKOTOXA s.r.o., 2016):

- území mladé sídelní oblasti (osidlování až po roce 1200)
- donedávna marginální příhraniční území
- valašské a pasekářské osídlení s hlavní etapou v 16. a 17. století

- citelný, stále intenzivnější vliv rekreace a cestovního ruchu po 2. světové válce
- v minulosti značný konzervativismus ve stavebních technologiích
- architektura: valašský roubený dvou nebo trojkomorový dům, stodoly, sklepy, komory, studánky, chlévy (stániny), vodní mlýny, hamry a pily, horské salaše, dřevěná sakrální architektura, zvonice
- urbanistické znaky: lesní lánová ves (Frenštátsko), valašská řetězová ves, dvorcová ves (sedliště), gula, rozptýlené dvorce
- typické doprovodné znaky historických forem zemědělství: kamenice, solitérní lípy a jasany (letniny), úseková nebo nepravá traťová plužina, záhumenice, ostrvy

Typický valašský způsob využívání území, a tím i původní charakter kulturní krajiny Beskyd, však postupně od 80. let 18. století zaniká, roste preference lesního hospodářství, v údolích průmyslu. Znaky kulturně historické charakteristiky krajinného rázu jsou z části setřeny (zejména horské salaše a letní chlévy) a kvůli pokračující nepůvodní zástavbě v okrajových částech sídel a rozsáhlému zalesňování tzv. pasek (nelesních enkláv v horách) postupně zanikají. Původní fragmenty hospodaření na pasekách jsou zachovány ojediněle, částečně zejména díky rekreační činnosti (chalupaření).

Obec Halenkov se rozkládá asi dvanáct kilometrů východně od Vsetína. Vesnice leží v průměrné výšce 425 metrů nad mořem. Dvě třetiny katastrální plochy obce jsou pokryté lesem. Menší část plochy obce zabírají také louky, téměř jednu třetinu, a pouhých pět procent pokrývá orná půda.

Halenkov založil v roce 1654 Jiří Illésházy, uherský šlechtic pocházející ze Žitného ostrova, který koupil roku 1652 vsetínské panství. Základem obce byl panský dvůr Helenovice, jenž byl pojmenován podle jediné dcery Jiřího Illésházyho Heleny. Obyvatelé Halenkova se živil většinou zemědělstvím a chovem valašského dobytka – koz a ovcí, ale v pozdější době se zde rozvíjel i průmysl. V údolí Břežítá na rozhraní Halenkova a Nového Hrozenkova byla založena sklářská huť. V Halenkově se vyráběl potaš (používal se při výrobě mýdla a skla), v provozu byla také sirkárna a při panském dvoře se vařilo z ječmene slovenské pivo.

V roce 1868 založil Michael Thonet v Halenkově továrnu na nábytek z ohýbaného dřeva, což přineslo obyvatelům nové pracovní příležitosti. V roce 1922 zde pracovalo 160 zaměstnanců. Michael Thonet byl světově proslulý vynálezce pracovního postupu „na zhotovování židlí a noh stolů z ohýbaného dřeva, jehož ohyb se děje působením vodní páry nebo vařící tekutiny“. Ohýbaný nábytek vyrobený tímto postupem vynikal pevnou konstrukcí, lehkostí, elegancí a bohatými tvary.

Roku 1908 byla dokončena železniční dráha ze Vsetína do Velkých Karlovic.

Ve 30. letech 20. století postihla hospodářská krize i občany Halenkova. Proto tehdejší představitelé obce souhlasili se stavbou armádních skladů pohonných hmot, aby zajistili obyvatelům práci. Sklady byly zrušeny v roce 2003 a bezúplatně převedeny do majetku obce.

3.2.2 Indikátory přítomnosti kulturních a historických hodnot KR

Přítomnost hodnot kulturní a historické charakteristiky KR je indikována **přítomností či nepřítomností standardizovaných indikátorů** vyplývajících ze zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění.

Tabulka 4 Standardizovaná tabulka přítomnosti indikátorů hodnot kulturní a historické charakteristiky

B.1	Indikátory přítomnosti hodnot kulturní a historické charakteristiky	přítomnost indikátoru v území	
		ANO	NE
B.1.1	Přítomnost národní kulturní památky (NKP) vč. památkového ochranného pásma (POP)		x
B.1.2	Přítomnost archeologické památkové rezervace (vč. navrhované a POP)		x
B.1.3	Přítomnost městské památkové rezervace (MPR) (vč. navrhované a POP)		x
B.1.4	Přítomnost vesnické památkové rezervace (VPR) (vč. navrhované a POP)		x
B.1.5	Přítomnost městské památkové zóny (MPZ) (vč. navrhované a POP)		x
B.1.6	Přítomnost vesnické památkové zóny (VPZ) (vč. navrhované a POP)		x
B.1.7	Přítomnost krajinné památkové zóny (KPZ) (vč. navrhované)		x
B.1.8	Přítomnost kulturní nemovité památky (KNP) (vč. navrhované a POP)	x	

V rámci vymezeného PDoKP se nacházejí následující indikátory přítomnosti kulturních a historických hodnot:

Přítomnost kulturní nemovité památky (KNP)

Na území PDoKP se nacházejí následující KNP:

- **kostel Povýšení sv. Kříže** (číslo ÚSKP 10240/8-3857)
Jednolodní orientovaný kostel s odsazeným, polygonálně zakončeným kněžištěm a zvonici v západním průčelí. Stavba s plochostropými interiéry pochází z roku 1788 a je situována v jihozápadní části obce.
- **krucifix** (číslo ÚSKP 32590/8-241)
Krucifix z roku 1778, situovaný u kostela Povýšení sv. Kříže. Na kamenném, odstupňovaném soklu se sekaným nápisem a basreliéfem znaku rodu Illesházy je situován železný kříž s litinovým korpusem Ukřižovaného.

3.2.3 Identifikované znaky kulturní a historické charakteristiky KR

Oblast spadá dle členění rámcových sídelních krajinných typů do krajiny novověké kolonizace Carpatica. Činnost člověka se v území projevovala zejména různými způsoby využívání zdejší výškové členité krajiny, v hrubých rysech však lze v území vyznat dlouhodobě obdobné způsoby využívání krajiny, neboť krajina Beskyd obecně v mnohém nedoznala v průběhu 20. století natolik radikální strukturální změny, jak je typické pro mnohé jiné typy naší krajiny, příp. byly tyto změny kompenzovány cílenými krajinnými zásahy v posledních desetiletích. Přesto lze ve vztahu k původnímu charakteru kulturní krajiny i v rámci PDoKP zaznamenat mnohá negativa obecně pro celou krajinu Beskyd identifikovaná výše v kapitole 3.2.1.

Jedním z nejvýznamnějších pramenů pro identifikaci znaků a hodnot kulturní a historické charakteristiky krajinného rázu jsou archivní mapy. Zejména druhé vojenské mapování je pro svou kompletnost a přehlednost dobře využitelné při identifikaci znaků kulturní a historické charakteristiky krajinného rázu. Cenné informace poskytuje i letecké snímkování, které v ucelenější podobě pro naše území probíhá od 50. let 20. století (viz Obrázek 14). Při porovnání těchto mapových podkladů se současným stavem jsou patrné mnohé shody ve využívání krajiny, jakkoliv zpravidla platí, že některé prvky v porovnání s historickým stavem území plošně značně ustoupily, a naopak.

Z archivních map je v řešeném prostoru patrné mimořádně velké a pestré zastoupení ploch kulturního bezlesí v podobě mozaiky trvale travních porostů (louky či pastviny) a orné půdy (malá políčka v členění dle charakteru zdejší plužiny – valašská záhumenice s úseky); aktuálně je již tato mozaika méně pestrá a celkový poměr kulturního zemědělsky využívaného bezlesí je významně vychýlen směrem k trvale travním porostům, v porovnání s historickým stavem s podstatně menší vnitřní mikrostrukturou, v rámci které se dříve podstatně více projevovала vlastnická struktura pozemků. Obecně však stále platí, že přinejmenším v porovnání s jinými oblastmi naší republiky je zdejší zastoupení a celková struktura trvale travních porostů význačným znakem a hodnotou krajinného rázu s patrnými historickými a kulturními souvislostmi.

Současná strukturální pestrost krajiny je však spíše než strukturální pestrostí mozaiky prvků kulturního bezlesí dána kombinací a různými formami prolínání zemědělské půdy (převážně trvale travních porostů využívaných jako louky či pastviny) a různých vegetačních formací přírodě blízkých krajinných prvků v podobě lesní a v řešeném prostoru zejména mimolesní krajinné (dřevinné) zeleně. Výsledná struktura v mnoha svých prvcích přímo navazuje na historické krajinné struktury zdejší plužiny, na leteckých snímcích z 50. let 20. století je však patrné podstatně menší zastoupení relativně rozsáhlejších dřevinných porostů v rámci krajiny, ať již jde o lesy či pouze rozptýlenou krajinou zeleň, a to jak při vnímání plochy, tak při vnímání stupně zapojení a kompaktnosti. Toto bylo kromě potřeby palivového dřeva a dřeva jako stavebního materiálu dáno zejména zemědělským využíváním ploch v optice posledních desítek let pro hospodaření méně vhodných – samostatné hospodaření majitelů jednotlivých pozemků v minulosti využívalo pro obživu z pohledu dnešního zemědělce často nevhodné či nezajímavé pozemky nedostupné zemědělskou technikou (pastva či seč v rámci strmých pozemků apod.). „Opuštěné“ území rychle podléhá sukcesním změnám, tj. zarůstá dřevinnou vegetací; tyto strukturální změny jsou v PDokP významně patrné a lze je nejen z kulturně-historického a krajinářského hlediska vnímat převážně negativně.

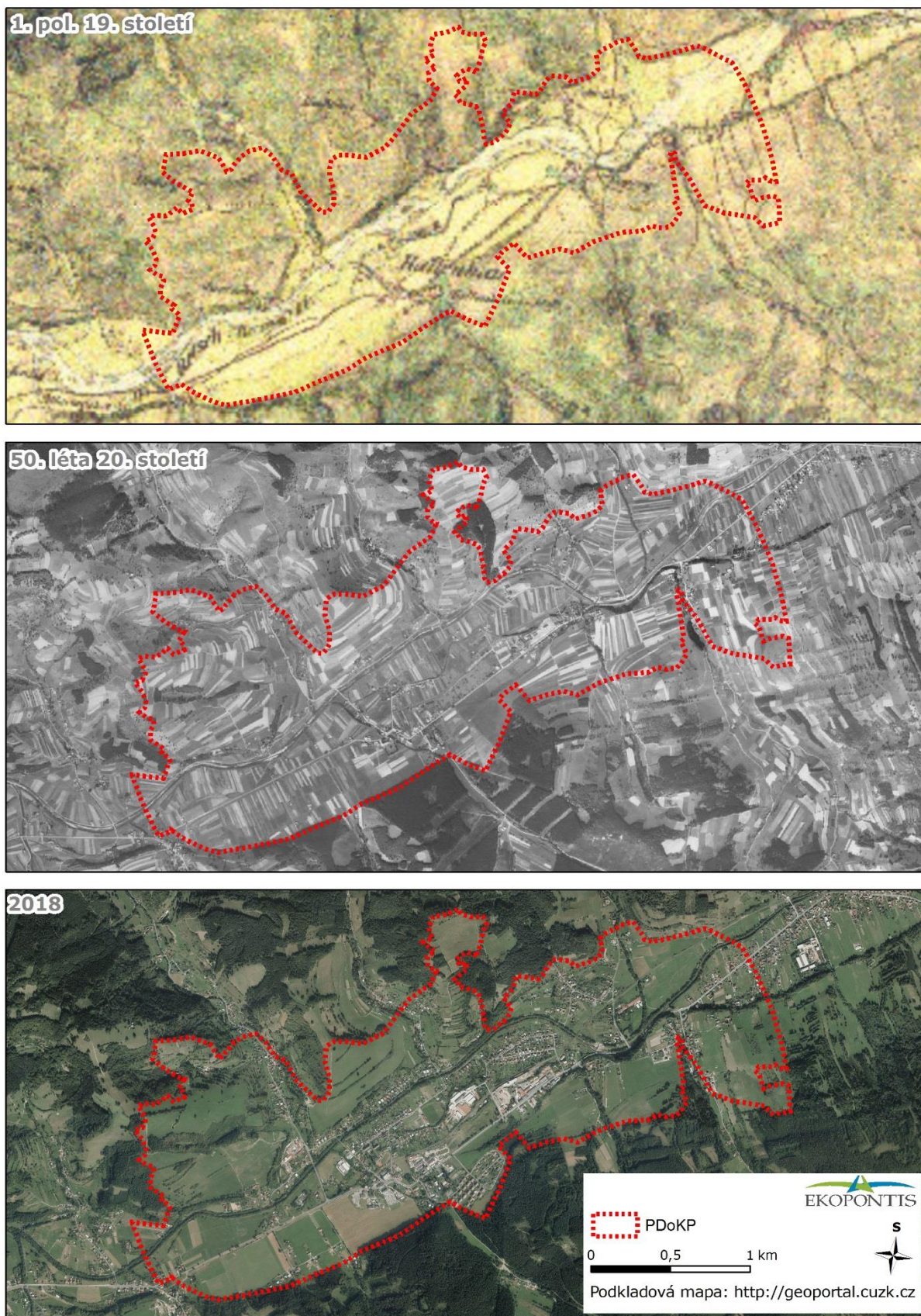
Z antropogenních novotvarů lze v rámci kulturní a historické charakteristiky prostoru identifikovat zejména zástavbu obce Halenkov – původně valašská řetězová ves s nepravidelnými shluky domů řazená podél komunikace. Masivní zástavba se však zejména v průběhu 2. poloviny 20. století soustředila do údolí Vsetínské Bečvy, zástavba však často postrádá jednotící regulativy, jako uliční čáru, orientaci štítů apod., a působí tak značně nesourodě. Uvedené lze dokumentovat i relativně recentní kategorizací sídel v CHKO Beskydy, která byla zpracována v rámci studie „Preventivní hodnocení krajinného rázu CHKO Beskydy“ (EKOTOXA s.r.o., 2016) jako jeden z odborných podkladů pro ochranu krajinného rázu při regulaci stavební činnosti v CHKO Beskydy. Zástavba v sídlech byla rozdělena do 3 kategorií, přičemž podstatná část Halenkova (vč. zájmového území stavby) se nachází v kategorii III./nejnižší **„sídlo (část sídla) s narušenými hodnotami krajinného rázu“**. Jde o sídla (části sídel se zástavbou) s negativním nebo rušivým, popř. velmi kontrastním působením v širším krajinném rámci. Charakteristický je koncentrovanější výskyt netradičních, cizorodých nebo viditelně rušivých prvků v zástavbě, které vybočují z běžného měřítka nebo narušují původní historickou

strukturu sídla. Naopak chybí nebo se vyskytují pouze ojediněle cenné architektonické či památkově chráněné objekty. Dále sem byly zařazeny městské sídelní útvary.

Členění původní plužiny (valašská záhumenice s úseky) se částečně dochovalo; převážně dochovaná je i cestní síť (ve velké míře v návaznosti na původní cesty – převážně dochovaná struktura s lokálními změnami); v území vede jednokolejná železniční trať (ze Vsetína do Velkých Karlovic, dokončena roku 1908).

Kulturní a historické charakteristiky indikované vyhlášením památkové ochrany dle zákona o památkové péči se nachází pouze v interiéru zástavby Halenkova (viz kapitola 3.2.2), tj. při širším vymezení PDoKP v rámci hranic řešeného prostoru, avšak bez vizuálního propojení s řešeným záměrem (vizuální charakteristika je blíže řešena v kapitole 3.3).

Z charakteru záměru a zejména z jeho lokalizace v rámci areálu průmyslové provozovny firmy ZAMET spol. s r.o. bez nutnosti bližších analýz vlivů vyplývá, že k přímému dotčení identifikovaných znaků kulturní a historické charakteristiky KR realizací záměru dojít nemůže, neboť záměr je bodového charakteru a nachází se na ploše, která je již dnes prakticky zcela zbavena projevem pozitivních kulturních a historických znaků a hodnot, resp. zdejší znaky a hodnoty lze dle projevu vnímat zjevně negativně (odpovídá i skutečnosti lokalizace v III. kategorii (části) sídla s narušenými hodnotami krajinného rázu). V návaznosti na výše předloženou textovou identifikaci se tak jeví jako zcela nadbytečné předkládat samostatně standardizovanou tabulku identifikace a klasifikace hlavních znaků kulturní a historické charakteristiky KR, resp. znaky kulturní a historické charakteristiky KR se vtiskávají do znaků vizuální charakteristiky krajinného rázu, v rámci kterých již reálně hrozí jistá míra dotčení i v případě znaků projevem pozitivních či přinejmenším neutrálních, tedy přítomnost znaků kulturní a historické charakteristiky KR je v plné míře zohledněna, zakomponována a z hlediska vlivů hodnocena v rámci standardizované tabulky identifikace a klasifikace hlavních znaků vizuální charakteristiky krajinného rázu v kapitole 3.3.3.

Obrázek 14 PDokP na mapě II. vojenského mapování z 1. pol. 19. století, na leteckém snímku z 50. let 20. století a na současně ortofotomapě (detaily historických mapových podkladů viz <http://oldmaps.geolab.cz>, resp. <https://kontaminace.cenia.cz>)

3.3 Vizuální charakteristika – estetická atraktivnost, estetické hodnoty, harmonické měřítko a vztahy, prostorová skladba a konfigurace prvků

Stejně jako se v krajině vizuálně projevují jednotlivé prvky, projevuje se navenek i celková struktura krajinných složek – přírodních a civilizačních. Ať definujeme krajinu jakkoliv, vnějším projevem její vnitřní struktury je **krajinný obraz**. I když má krajinný obraz význam především vizuální, je ve skutečnosti vnímán senzuálně, resp. multisenzuálně (vícesmyslově). Estetická hodnota krajiny pak vzniká z pozitivně přijímaných vlastností vnímané krajiny (prostorové vztahy, krajinná scéna) a z pozitivních postojů vnímajícího subjektu (emocionálně i racionálně podmíněných). Je vnímatelným specifickým projevem přírodních, kulturních a estetických hodnot, harmonického měřítka a harmonických vztahů v krajině.

Pro úvahy o krajinném rázu je vnější výraz krajiny – krajinný obraz – základní kategorií a to proto, že krajinný ráz je ve smyslu zákona z velké části kategorií vizuální. **Znak krajinného rázu má stránku obsahovou a stránku vizuální.** Přítomnost přírodních, kulturních a historických hodnot je sice důležitá z hlediska významu, cennosti a vzácnosti, avšak pro charakter krajiny se stává důležitou zejména tehdy, pokud se projevuje vizuálně.

Klíčovým pojmem hodnocení kvalit krajiny a identifikace znaků a hodnot KR je pojem **estetické hodnoty krajiny**. Z hlediska hodnocení rázu krajiny chápeme estetickou hodnotu ve dvou rovinách – jakožto výsledek emocionálního a hodnotícího prožitku a jako projev přítomnosti určitých specifických jevů, znaků a hodnot krajiny. Vznik estetických hodnot krajiny je přitom závislý na subjektivních vlastnostech uživatele nebo pozorovatele (subjektu) – např. pozorovatel jako hospodář nebo návštěvník v krajině – a dále pak na objektivních okolnostech pozorování a vnímání. Těmito objektivními okolnostmi rozumíme:

1. fyzický vztah subjektu a objektu – vnímání v pohybu, vnímání z určitého místa, význam denní doby, význam roční doby;
2. objektivní vlastnosti krajiny (objektu).

Těmito objektivními, identifikovatelnými a popsatelnými vlastnostmi jsou **konfigurace a charakter prvků krajinné scény, prostorová skladba a rozlišitelnost a jedinečnost krajinné scény.**

3.3.1 Obecná vizuální charakteristika

Dynamika, kontrast a měřítko

Širší území záměru je charakteristické různorodým georeliéfem krajiny lesní s lukařením/pasekářské na rozhraní Hostýnsko-vsetínské hornatiny a Javorníků, pro které je typický reliéf širšího říčního údolí (údolí Vsetínské Bečvy) ve vrchovině, na které navazují svahy vrchovin se zaoblenými rozvodními hřbety, dále členěné rozevřenými údolími menších vodních toků, kterými proniká kulturní bezlesé údolí Vsetínské Bečvy v nepravidelných tvarech do krajiny navazujících převážně lesy pokrytých horských strání a hřbetů vrchovin. Jedná se o krajinu vysokých přírodních, krajinných, estetických a kulturních hodnot (hodnoceny v celkovém kontextu, tj. při pominutí některých převážně lokálních negativ soustředěných výhradně do prostoru údolí Vsetínské Bečvy ve vazbě na nesourodý charakter zástavby). Ve vlastním PDoKP převažuje vnitřně pohledově polootevřený až otevřený typ kulturní převážně odlesněné krajiny s mozaikou luk, pastvin, orné půdy (spíše lokálně) a lad doplněných rozptýlenou zelení, příp. menšími okrsky lesa, resp. v rámci údolních partií s často spíše méně

souvislou zástavbou venkovského a místy až městského typu, která vytváří základní podnož (polo)otevřené krajinné scény převážně lesy pokrytých horských strání a hřbetů vrchovin, do kterých se nepravidelně vnořují prvky kulturního bezlesí. Charakter krajinné scény je v mnohém specifický, resp. lze hovořit o tzv. uzavřené liniové krajinné scéně, která je kombinací vlastností otevřené a uzavřené krajinné scény – jedná se o výrazně protáhlá údolí uzavřená pouze bočními bariérami (viz Obrázek 7); v čelním pohledu působí prostor údolí spíše jako scéna otevřená. Jde o krajinu vertikálně i horizontálně pestrě členitou se zjevným klesáním směrem ke své centrální části, v rámci které vede vodní tok Vsetínská Bečva.

V návaznosti na výše uvedené pak lze vztáhnout i příslušné pasáže „Preventivního hodnocení krajinného rázu CHKO Beskydy“ (EKOTOXA s.r.o., 2016), které se věnují vizuální citlivosti krajiny, a to na základě expozice a sklonitost terénu, resp. viditelnosti krajinných prvků. Vizuálně nejcitlivějším územím jsou pohledové horizonty a svahy (vizuální citlivost až velmi vysoká), zatímco v rámci vlastního prostoru dna údolí Vsetínské Bečvy je identifikována vizuální citlivost velmi nízká (území velmi málo citlivá k umístění stavby nebo změně využití území).

Současná strukturální pestrost krajiny (heterogenita krajinného pokryvu úzce související s morfologií terénu a vývojem využívání území) je spíše než strukturální pestrostí mozaiky prvků kulturního bezlesí dána kombinací a různými formami prolínání zemědělské půdy (převážně trvale travních porostů využívaných jako louky či pastviny) a různých vegetačních formací přírodě blízkých krajinných prvků v podobě lesní a v řešeném prostoru zejména mimolesní krajinné (dřevinné) zeleně převážně v rámci horských strání a hřbetů, tedy v rámci krajiny s identifikovanou vyšší mírou vizuální citlivosti. Zastoupení dřevinných porostů v rámci prostoru, ať již jde o lesy či pouze rozptýlenou krajinou zeleň, je však nutno z vizuálních hledisek vnímat často spíše ambivalentně, a to jak při vnímání plochy, tak zejména při vnímání stupně zapojení a kompaktnosti. Přítomnost dřevin je obecně vždy pro vizuální charakteristiky krajiny velmi podstatná. Vzhledem k různé míře kompaktnosti a zapojení dřevinných formací v rámci PDoKP a vzhledem k výškové členitosti terénu sice platí, že dřevinná vegetace často nevytváří úplnou vizuální bariéru, tedy umožňuje vnímání znaků a hodnot krajiny v území za vegetačními prvky dřevin, což je vždy nutné vnímat pozitivně (s výjimkou případů, kdy je žádoucí izolační charakter vegetace ideálně až stírající negativní znak či hodnotu charakteristiky krajiny), nejen z hlediska krajinářského či kulturně-historického lze však jakékoliv rozšiřování lesa či kompaktnějších prvků mimolesní dřevinné zeleně na úkor pro krajinu historicky typické mozaiky kulturního bezlesí vnímat převážně negativně – setření význačných až jedinečných charakteristik krajiny Beskyd.

Okraje prostoru jsou tvořeny především lesy zpravidla s nepravidelnými okraji a místy s postupnými přechody do podoby kompaktního zapojení (uvedené vyplývá i z historického vývoje, resp. ze sukcese dřevin v opuštěných okrajích dřívější rozsáhlejšího prostoru zemědělské kultivace území, které se tak liší od navazujícího lesa přítomného i v dobách minulých). Prostor je uzavírán právě okraji okolních lesních porostů; v souladu s výše charakterizovanou morfologií terénu však nejsou tyto okolní lesní porosty často jediným horizontem, který prostor uzavírají; tím jsou zpravidla až lesy pokrytá temena horských strání a hřbetů za hranicí PDoKP.

Dynamika prostoru je dána kombinací morfologie terénu (jednotlivé vrcholky, stráně, hřbety, temena, snížené polohy až údolí) a heterogenní (polo)otevřenosti vlastního prostoru (pestré typy zemědělského využívání prostoru v kombinaci s dřevinou vegetací v podobě různě rozsáhlých formací krajinné, zpravidla mimolesní zeleně) a dynamického působením lesů lemujících PDoKP. Dynamika

prostoru je tak dána již samotnou pestrostí a strukturou formací v rámci PDoKP. Nezřídka platí, že v krajinném obrazu, resp. v dálkových pohledech dochází k uplatnění výrazně členitého reliéfu Hostýnsko-vsetínské hornatiny a Javorníků s mnoha typickými prvky. Charakteristický je kontrast strukturálně v mnohém unikátního bezlesí s navazujícími lesními porosty a harmonie vnitřní (polo)otevřenosti prostoru. Měřítko krajiny je v rámci prostoru spíše střední, v rámci (polo)otevřenosti ve vztahu k širším krajinným vazbám až velké (rozsáhlá vertikálně i horizontálně členitá matrice lesních porostů). Identifikovat lze monumentalitu působení vizuální scény (působivá skladba krajinných prvků v kombinaci s jejich význačností či dokonce jedinečností).

Osobitost a emblematické scénérie

Osobitost zdejší krajiny spočívá v harmonii – souladu – jednotlivých krajinných segmentů, které vytvářejí základní prostorovou skladbu krajiny a vytvářejí tak charakteristický obraz krajiny (jak v optice vlastního území PDoKP, tak v širších krajinných souvislostech). Tento charakteristický obraz krajiny má své specifické rysy, které jsou bezesporu cenné, v mnohém unikátní či jedinečné. Z jednotlivých charakteristik lze vyzdvihnout zachovalý přírodní (či přírodně působící) charakter při vyvážené míře vstupu lidské energie do území, která umožňuje zachování v mnohém unikátní strukturální pestrosti krajiny, jakkoliv zejména v rámci údolí Vsetínské Bečvy zástavba často postrádá jednotící regulativy, a působí tak značně nesourodě („sídlo (část sídla) s narušenými hodnotami krajinného rázu“ - viz kapitola 3.2.3). Přítomné jsou harmonické vztahy a vazby, resp. jednotlivé krajinné prvky jsou v působivém souladu či kontrastu. Obecně jistě platí, že soulad přírodních charakteristik a lidského využívání území, který lze v prostoru i přes zmíněná negativa zástavby obecně shledat, není pro území našeho státu zcela běžným rysem. Znaky obrazu krajiny, tvořící emblematické scénérie, zahrnuje přítomná harmonie přírodních a kulturních hodnot v podobě zjevného souladu antropogenního využívání s přírodními podmínkami (respektování základních environmentálních limitů stability krajiny s prvky podtrhujícími estetické hodnoty území). Tohoto souladu je dosahováno právě ve vizuálně nejvíce exponovaných polohách (v závislosti na expozici a sklonitosti terénu); naopak prvky nesouladu tvoří spíše podnož cenných krajinných scénérií a znamenají spíše omezená vizuální negativa pro celkový kontext krajinného obrazu.

Referenční body a trasy vnímání krajiny

Krajinný ráz, chráněný dle §12 zákona č. 114/1992 Sb., není obecným pojmem, nýbrž pojmem legislativním, který je v zákoně definován. Jedná se především o kategorii vizuální, o vizuální projev přírodních, kulturních a historických charakteristik a jejich vzájemné působení. Vizuální projevy cenných hodnot jednotlivých charakteristik mohou vytvořit estetické hodnoty, harmonické měřítko a harmonické vztahy v krajině.

Takové kvality, jakými jsou estetické hodnoty, harmonické měřítko a harmonické vztahy v krajině, jsou přijímány a prožívány vnímajícím subjektem – pozorovatelem. Jedná se tedy především o kvality vnímané v krajinné scéně – v dílčích scénériích a krajinných panoramatech. Při vnímání takových kvalit krajiny je proto důležité hledisko možností pozorování krajiny (přísnější pohled na únosnost zásahů záměru do rázu krajiny) – **možností celkových výhledů i vnímání nejpůsobivějších scénérií při průchodu krajinou**. Při vnímání hodnot krajinného rázu jsou proto důležité tzv. „referenční body“ a „referenční trasy“ vnímání krajiny. Jedná se o **veřejně přístupná a běžně dostupná místa a trasy, která jsou frekventovaná a ze kterých je krajina nejčastěji vnímána**.

V souvislosti se záměrem byly na základě mapových podkladů a terénní rekognoskace území určeny body a místa, ze kterých bude záměr (resp. jeho vlivy) reálně viditelný – tzv. **referenční body a trasy v krajině**. Obecně se jedná o vyhlídky přístupné z turistických tras, z veřejných cest a silnic, o turistické trasy, cyklotrasy a naučné stezky; referenční body a trasy naopak neleží zásadně v zástavbě, v souvislých lesních porostech, v plochách orné půdy či luk a pastvin, jejichž účelové cesty nejsou určeny pro usměrněný pohyb turistů. Empiricky byla již v kapitole 2.3 při vymezení potenciálně dotčeného krajinného prostoru stanovena vzdálenost, za kterou je viditelnost záměru slabá a **navrhované změny v krajinné scéně nemohou zásadním způsobem snížit pozitivní hodnoty krajiny nebo změnit existující ráz krajiny**. Za takovou vzdálenost byla v tomto materiálu, vzhledem k charakteru záměru, akceptována vzdálenost cca 2,0 km od navržených zásahů území.

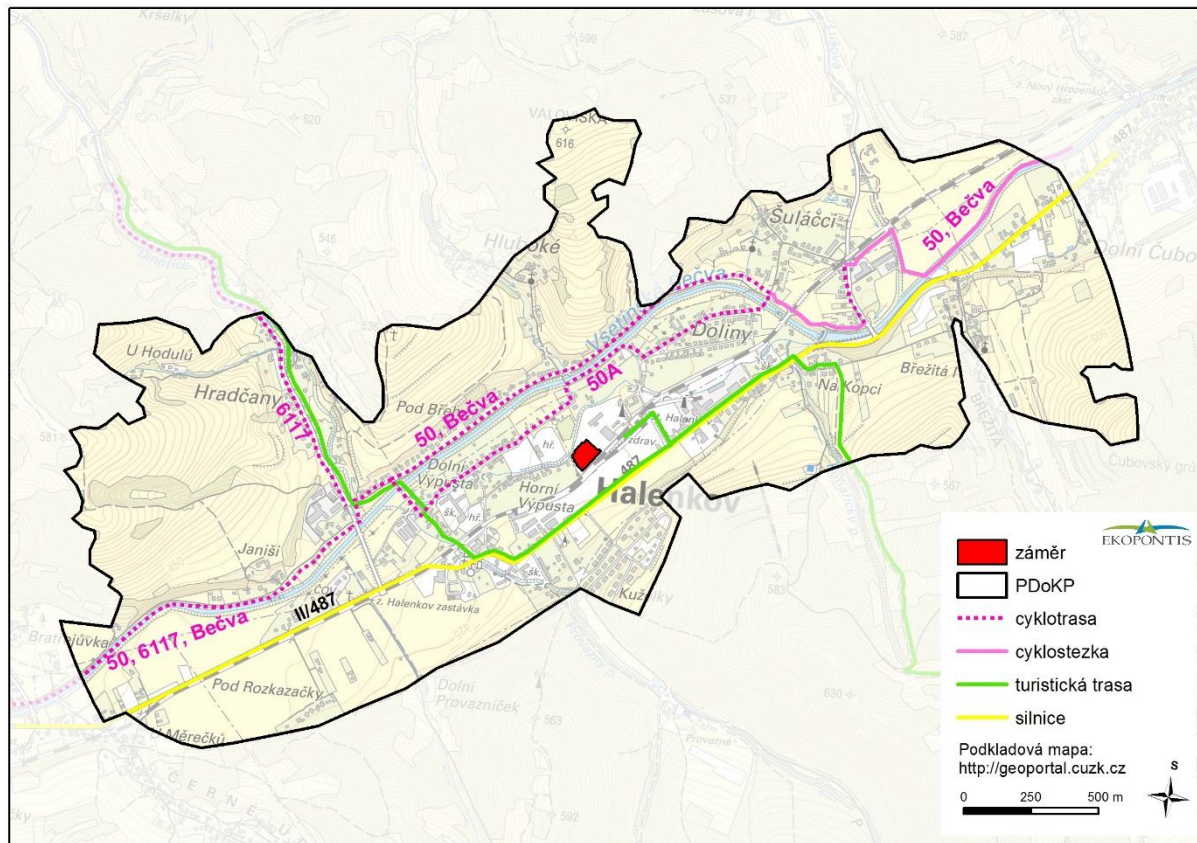
V případě záměru je v rámci PDoKP poměrně složité identifikovat referenční body či trasy v krajině, resp. v prostoru lze identifikovat referenční trasy výhradně v rámci nižších partií krajiny ve vazbě na údolí Vsetínské Bečvy, avšak v případě těchto platí, že vzhledem k morfologii terénu a zejména vzhledem k vertikálním bariérám viditelnosti (nejen dřevinná vegetace, ale hojně také různé formy zástavby území v rámci sídla Halenkov), v rámci údolí hojně přítomných, z mnoha míst v rámci PDoKP nebude záměr viditelný, resp. v rámci údolních partií bude viditelný výhradně jen z bezprostřední blízkosti (vzdálenost nejvýše prvních stovek metrů) a následně pak až pouze ze vzdálenějších míst ze svahů v blízkosti hranice PDoKP z míst, kde morfologie terénu a absence či spíše příznivá konfigurace rozptýlené mimolesní krajinné dřevinné zeleně umožní panoramatické pohledy směrem do území údolí Vsetínské Bečvy. Tato relativně vzdálená místa již však není možné vnímat jako body či trasy referenční pro vnímání znaků a hodnot krajiny (leží v plochách luk a pastvin či orné půdy). Na základě principu relativního výběru, resp. na základě principu předběžné opatrnosti je však v rámci tohoto posouzení podrobně pracováno i s těmito místy obecně přinejmenším málo referenčního vnímání znaků a hodnot krajiny.

Ze skutečnosti přítomnosti sídla v rámci prostoru pak logicky vyplývá, že jsou přítomné také referenční trasy v podobě pozemních komunikací/silnic. Těmto je nutné zpravidla přiřknout relativně nižší míru referenční významnosti, neboť z těchto tras jsou znaky a hodnoty krajiny vnímány převážně uživateli při pohybech tranzitních; pro srovnání např. s pohledy z turistických a naučných stezek, cyklostezek, významných vyhlídkových bodů, rozhleden apod., tj. při „pomalých“ pohybech rekreačních. Na druhou stranu však platí, že se převážně jedná o silnice nižších tříd, resp. místní komunikace s relativně nízkou intenzitou provozu, tedy sice primárně neslouží k usměrňování turistických či cyklistických pohybů rekreačních návštěvníků území, rušivé vlivy dopravy jsou zde však omezené a znaky a hodnoty krajiny jsou zde vnímány přinejmenším místními obyvateli, tedy i tyto referenční trasy zaslouží pozornost. Vzhledem k jejich lokalizaci převážně ve vazbě na prvky sídla v údolí Vsetínské Bečvy, resp. nižších partií krajiny navíc v rámci zástavby však i pro tyto platí výše uvedené, tj. nízká míra vizuálního propojení s územím záměru.

V souladu s výše uvedeným jsou v rámci PDoKP typickými referenčními trasami následující (viz Obrázek 15):

- TRASA 1: zelená turistická cesta: Provazné – Halenkov – Vsacký Cáb
- TRASA 2: cyklostezka Bečva (cyklotrasa 50): Vsetínská Bečva: Velké Karlovice – Vsetín – Valašské Meziříčí Rožnovská Bečva: Rožnov pod Radhoštěm – Valašské Meziříčí Od soutoku: Valašské Meziříčí – Teplice nad Bečvou – Hranice na Moravě – Lipník nad Bečvou – Přerov – Třebouky.

- TRASA 3: cyklotrasa 50: Vsetín, Chlévská – Liptál – Vartovna – Prlov – Vařákovy Paseky – Mužíkov – Pulčín – Zděchov – Kychová – Halenkov – Dinotice – Vsetín.
- TRASA 4: silnice II/487 – silnice II. třídy, která vede z Ústí ke hraničnímu přechodu Velké Karlovice/Makov.

Obrázek 15 Schéma referenčních tras vnímání krajinné scény

3.3.2 Indikátory přítomných znaků nebo hodnot rysů prostorové skladby (analytická kritéria); indikátory přítomných rysů charakteru a identity (souhrnná kritéria)

Přítomnost pozitivních znaků a estetických hodnot, harmonického měřítko a vztahů pro pozorovanou krajinnou scénu v rámci potenciálně dotčeného krajinného prostoru je uvedena v následujících standardizovaných tabulkách, které pracují se soustavou indikátorů důležitých (pozitivních) znaků nebo hodnot krajinného rázu (Tabulka 5).

Tabulka 5 Standardizovaná tabulka přítomnosti indikátorů znaků nebo hodnot rysů prostorové skladby (analytická a syntetická kritéria) v potenciálně dotčeném krajinném prostoru

C.1	Indikátory přítomných znaků nebo hodnot rysů prostorové skladby (analytická kritéria)	přítomnost indikátoru v území	
		ANO	NE
Charakter vymezení v prostoru			
C.1.1	Zřetelné vymezení prostorů terénním horizontem	(x)	
C.1.2	Zřetelné vymezení prostorů okraji porostů	x	
C.1.3	Zřetelné vymezení prostorů cennou zástavbou		x

C.1.4	Vymezení prostorů více horizonty		x
C.1.5	Charakteristické průhledy a přítomnost míst panoramatického vnímání krajiny	x	
Rysy prostorové struktury			
C.1.6	Maloplošná struktura (mozaika drobných ploch a prostorů s převažujícím přírodním charakterem)	x	
C.1.7	Maloplošná struktura (mozaika s výraznými prvky rozptýlené zeleně v zemědělské krajině)	x	
C.1.8	Velkoplošná struktura otevřených ploch a větších porostních celků s harmonickým výrazem	(x)	
Konfigurace liniových prvků			
C.1.9	Zřetelné linie morfologie terénu (horizonty, hrany, hřbetnice atd.)	x	
C.1.10	Zřetelné linie vegetačních prvků	(x)	
C.1.11	Zřetelné linie zástavby		x
Konfigurace bodových prvků			
C.1.12	Přítomnost zřetelných terénních dominant	(x)	
C.1.13	Přítomnost zřetelných architektonických a technických dominant		x
C.1.14	Neobvyklý tvar nebo druh dominanty		x
C.1.15	Přítomnost vedlejších prostorových akcentů		x
C.2	Indikátory přítomných rysů charakteru a identity (souhrnná kritéria)	přítomnost indikátoru v území	
		ANO	NE
Rozlišitelnost			
C.2.1	Výraznost, neopakovatelnost, zapamatovatelnost scenerie	x	
C.2.2	Neopakovatelnost krajinných forem	x	
C.2.3	Výraznost a nezaměnitelnost významu prvků krajiny ve vizuální scéně	x	
C.2.4	Výraznost či nezaměnitelnost způsobů hospodářského využití krajiny	x	
C.2.5	Kontrast, symetrie, vyvážená asymetrie, gradace, dynamické či statické působení jako výrazný rys kraj. scény	x	
Harmonie měřítka krajiny			
C.2.6	Zřetelná harmonie měřítka zástavby bez výrazně měřítkově vybočujících staveb	(x)	
C.2.7	Zřetelný soulad měřítka prostoru a měřítka jednotlivých prvků	x	
C.2.8	Dochované tradiční měřítkové vztahy stop hospodářské činnosti a krajiny	(x)	
Harmonie vztahů v krajině			
C.2.9	Soulad forem osídlení a přírodního prostředí	(x)	
C.2.10	Harmonický vztah zástavby a přírodního rámce	(x)	
C.2.11	Soulad hospodářské činnosti a přírodního prostředí	x	
C.2.12	Uplatnění kulturních dominant v krajinné scéně		x
C.2.13	Uplatnění míst s kulturním významem		x
C.2.14	Působivá skladba prvků krajinné scény	x	

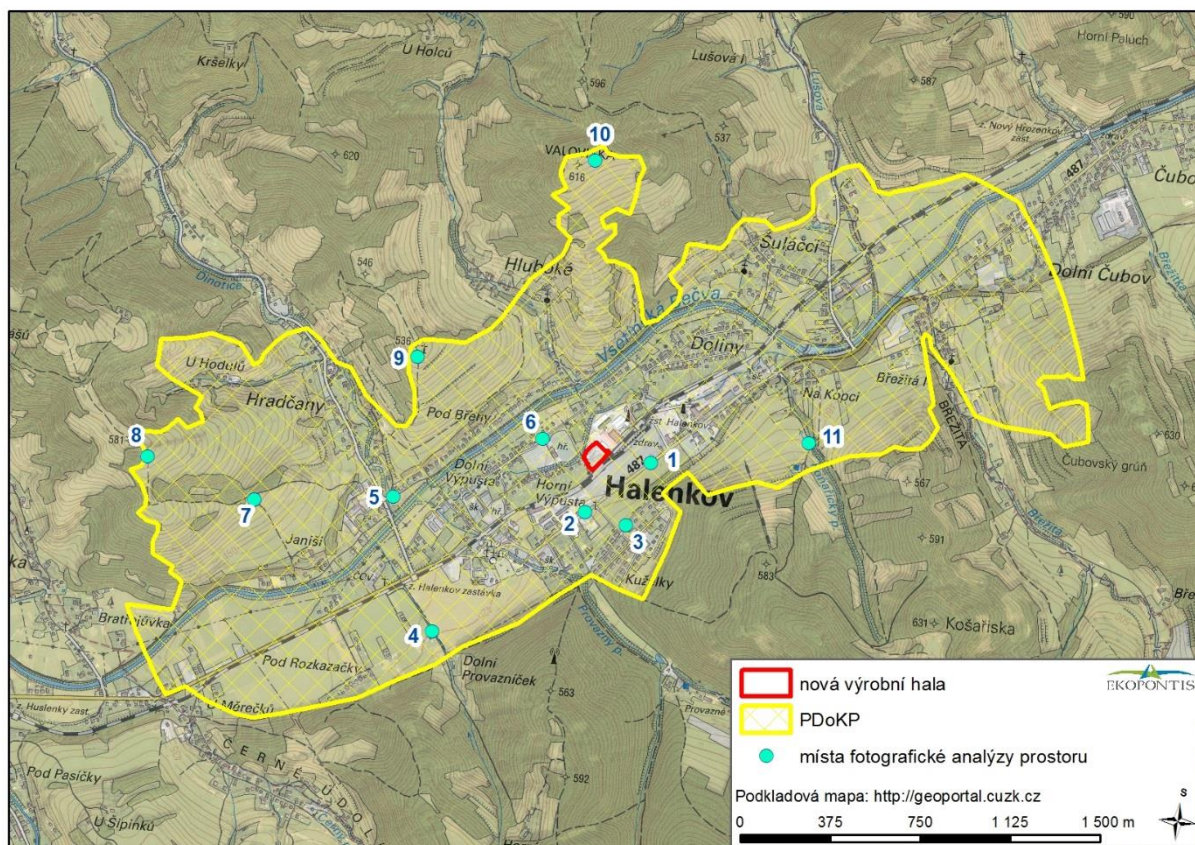
pozn.: „(x)“ daný indikátor lze v území považovat pouze za částečně přítomný

3.3.3 Identifikované znaky vizuální charakteristiky KR

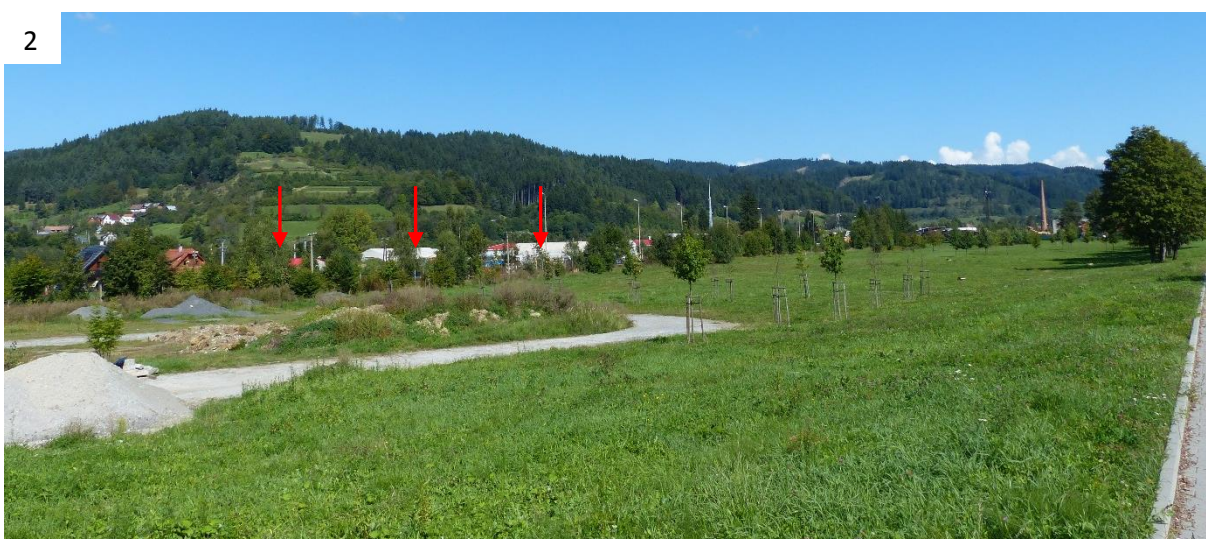
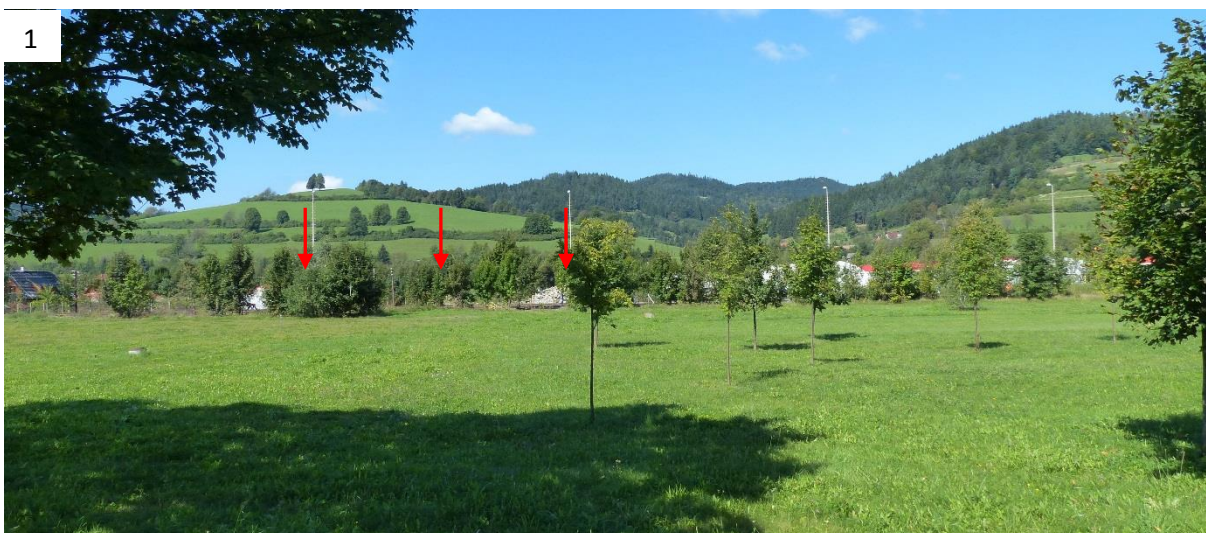
Znaky vizuální scény – prvky a jejich vzájemná konfigurace v krajinné scéně a jejich struktury se mohou projevat čitelností, výrazností a nezaměnitelností znaků krajinné scény.

Prostorové členění a vizuální charakteristika

Prostorové členění a vizuální charakteristika jsou podrobně v mnohém řešeny již v kapitole obecné vizuální charakteristiky (kapitola 3.3.1), stejně tak vztah prostoru vůči referenčním bodům a trasám vnímání krajiny. Shrnutí tohoto je pak předloženo v rámci tabulky a fotografické analýzy prostoru/pohledových studií níže (viz Tabulka 6, resp. schematicky Obrázek 16 a následně jednotlivě Obrázek 17 až Obrázek 21).

Obrázek 16 Fotografická analýza prostoru z míst referenčního i nereferenčního vnímání krajiny (blíže viz Obrázek 17 až Obrázek 21)

Obrázek 17 POHLED 1, 2 a 3: Referenční trasa vnímání krajiny v podobě silnice II/487 (zároveň zelená turistická cesta) (1 a 2) částečně referenční trasa vnímání krajiny v podobě místní komunikace na okraji nové výstavby JV od silnice II/487 (3); záměr (pozici poukazují červené šipky) bude patrný jako podnož loukami a pastvinami, resp. lesy pokrytých strání a hřbetů Hostýnsko-vsetínské hornatiny, částečně v rámci údolí Vsetínské Bečvy ukryt liniovou dřevinou mimolesní zelení (© Petr Švehlík 2019)

4

5

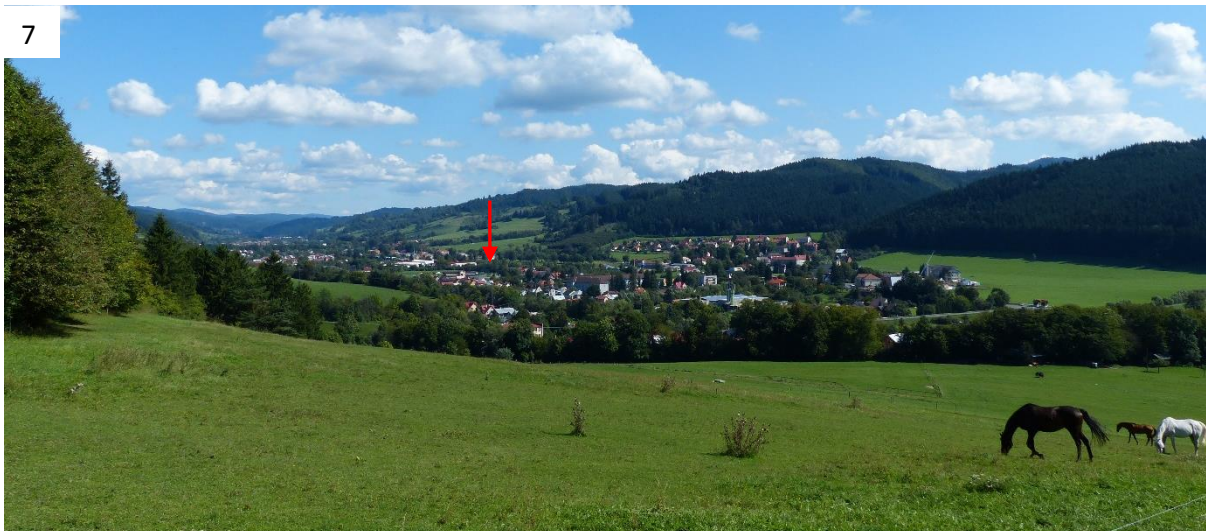

6

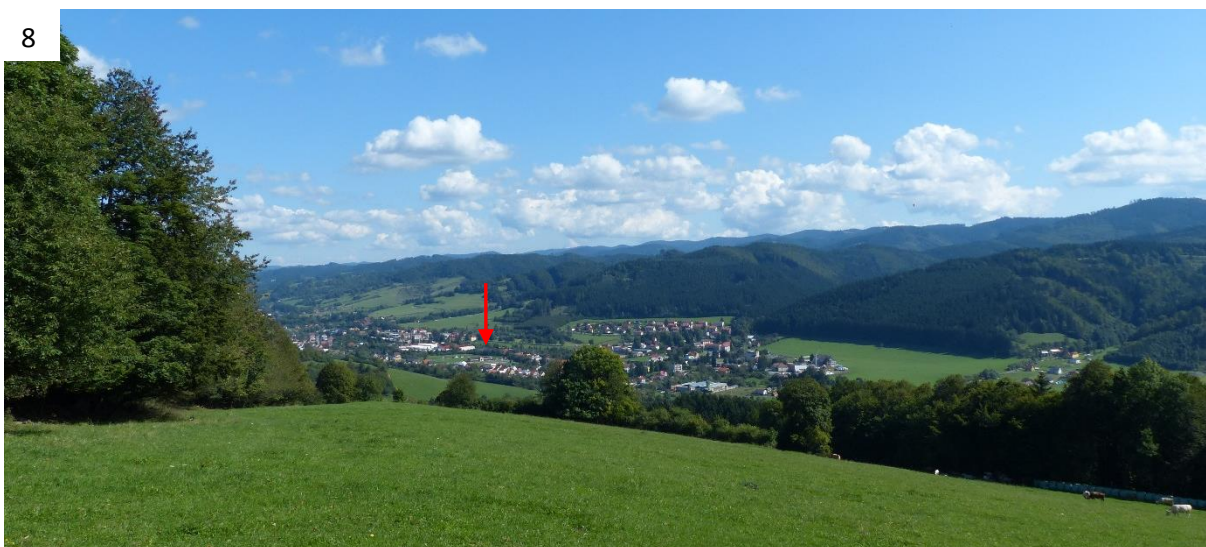

Obrázek 18 POHLED 4, 5 a 6: Částečně referenční trasa vnímání krajiny v podobě místní silnice k lokalitě Dolní Provazníček (1) a referenční trasa vnímání krajiny v podobě cyklostezky vedené podél Vsetínské Bečvy (2 a 3); pohled směrem k záměru – záměr není v krajinném obraze patrný vzhledem k bariérovému působení vertikálních bariér viditelnosti v podobě dřevinné vegetace a zástavby v rámci údolních partií krajiny (© Petr Švehlík 2019)

7

8

9

Obrázek 19 POHLED 7, 8 a 9: Nereferenční místa vnímání krajiny z území polních cest mezi loukami a pastvinami z prostoru svahů Hostýnsko-vsetínské hornatiny; záměr (pozici poukazují červené šipky) bude patrný jako součást heterogenní zástavby Halenkova vytvářející podnož převážně lesy pokrytých strání a hřbetů Javorníků (© Petr Švehlík 2019)

10

Obrázek 20 POHLED 10: Nereferenční místo vnímání krajiny z území vrchu Valoviska (616 m n. m.) v rámci Hostýnsko-vsetínské hornatiny; záměr (pozici poukazují červené šipky) bude patrný jako součást heterogenní zástavby Halenkova vytvářející podnož převážně lesy pokrytých strání a hřbetů Javorníků (© Petr Švehlík 2019)

11

Obrázek 21 POHLED 11: Nereferenční místo vnímání krajiny ze zpevnění účelové cesty k vodojemu; záměr (pozici poukazují červené šipky) bude patrný jako součást heterogenní zástavby Halenkova vytvářející podnož loukami a pastvinami, resp. lesy pokrytých strání a hřbetů Hostýnsko-vsetínské hornatiny, značně však vizuálně ukryt vertikálními bariérami viditelnosti v rámci údolí Vsetínské Bečvy (© Petr Švehlík 2019)

V PDoKP je možno identifikovat následující hlavní znaky vizuální charakteristiky – viz Tabulka 6.

Tabulka 6 Standardizovaná tabulka identifikace a klasifikace hlavních znaků vizuální charakteristiky krajinného rázu

C.3	Identifikované hlavní znaky vizuální charakteristiky	klasifikace znaků		
		dle projevu	dle významu	dle cennosti
		+ pozitivní O neutrální - negativní	xxx zásadní xx spoleurnující x doplňující	xxx jedinečný xx význačný x běžný
C.3.1	vizuální uplatnění různorodého georeliéfu krajiny lesní s lukařením/pasekářské na rozhraní Hostýnsko-vsetínské hornatiny a Javorníků – typický reliéf širšího říčního údolí (údolí Vsetínské Bečvy) ve vrchovině, na které navazují svahy vrchovin se zaoblenými rozvodními hřbety, dále členěné rozevřenými údolími menších vodních toků	+	xxx	xxx
C.3.2	vizuální uplatnění kulturního bezlesí údolí Vsetínské Bečvy v nepravidelných tvarech pronikajícího do krajiny navazujících převážně lesy pokrytých horských strání a hřbetů vrchovin – vnitřně pohledově (polo)otevřený typ kulturní převážně odlesněné krajiny s mozaikou luk, pastvin, orné půdy a lad doplněných rozptýlenou zelení, příp. menšími okrsky lesa v rámci horských strání a hřbetů vrchovin	+	xxx	xxx
C.3.3	uzavřená liniová krajinná scéna jako kombinace vlastností otevřené a uzavřené krajinné scény – výrazně protáhlé údolí uzavřené pouze bočními bariérami	+	xxx	xx
C.3.4	vizuální uplatnění často spíše méně souvislé zástavby venkovského a místy až městského typu (vč. vizuálního uplatnění lokálních negativ vyplývajících z nesourodého charakteru zástavby či přítomnosti netradičních, cizorodých či viditelně rušivých prvků) soustředěné převážně do prostoru údolí Vsetínské Bečvy vytvářející základní podnož (polo)otevřené krajinné scény strukturálně pestrých strání a hřbetů vrchovin	- až O	xxx	x
C.3.5	uplatnění vizuálně nejcitlivějších pohledových horizontů a svahů	+	xx	xxx
C.3.6	strukturální pestrost krajiny (heterogenita krajinného pokryvu úzce související s morfologií terénu a vývojem využívání území) – různé formy prolínání zemědělské půdy (převážně trvale travních porostů využívaných jako louky či pastviny) a různých vegetačních formací přírodě blízkých krajinných prvků v podobě lesní a v řešeném prostoru zejména mimolesní dřevinné zeleně převážně v rámci horských strání a hřbetů	+	xxx	xxx
C.3.7	vizuální uplatnění prvků recentních sukcesních změn v podobě rozšiřování lesa či kompaktnějších prvků mimolesní dřevinné zeleně na úkor pro krajinu historicky typické mozaiky kulturního bezlesí	-	xx	xx
C.3.8	vizuální uplatnění lesů vytvářejících okraje prostoru (lesy zpravidla s nepravidelnými okraji a místy s postupnými přechody do podoby kompaktního zapojení)	+	xxx	xx
C.3.9	vizuální uplatnění horizontu lesy pokrytých temen horských strání a hřbetů za hranicí PDoKP	+	xxx	xxx
C.3.10	dynamika prostoru daná kombinací morfologie terénu a heterogenní (polo)otevřenosti vlastního prostoru a dynamickým působením lesů lemujících PDoKP	+	xxx	xx

C.3	Identifikované hlavní znaky vizuální charakteristiky	klasifikace znaků		
		dle projevu	dle významu	dle cennosti
		+ pozitivní O neutrální - negativní	xxx zásadní xx spoluurčující x doplňující	xxx jedinečný xx význačný x běžný
C.3.11	kontrast strukturálně v mnohém unikátního bezlesí s navazujícími lesními porosty	+	xx	xx
C.3.12	monumentalita působení vizuální scény (působivá skladba krajinných prvků v kombinaci s jejich význačností či dokonce jedinečností).	+	xxx	xxx
C.3.13	harmonie přírodních a kulturních hodnot v podobě zjevného souladu antropogenního využívání s přírodními podmínkami (respektování základních environmentálních limitů stability krajiny s prvky podtrhujícími estetické hodnoty území)	+	xxx	xxx
C.3.14	vizuální uplatnění Vsetínské Bečvy často hustě doprovázené dřevinnou vegetací	+	xx	x
C.3.15	vizuální uplatnění středních a drobných vodních toků, jejichž dřevinná vegetace nezdědká plynule přechází v okolní obdobné krajinné prvky přírodě blízkého charakteru	+	x	x
C.3.16	vizuální uplatnění částečné návaznosti struktury krajinných prvků na strukturu zdejší plučiny (valašská záhumenice s úseky)	+	xx	xx
C.3.17	vizuální uplatnění převážně dochované cestní sítě	O	xx	x
C.3.18	vizuální uplatnění jednokolejné železniční tratě Vsetín – Velké Karlovice	O	x	x
C.3.19	vizuální uplatnění objektů památkové ochrany – kostel Povýšení sv. Kříže a krucifix	+	x	x

4 POSOUZENÍ MÍRY VLIVU ZÁMĚRU NA IDENTIFIKOVANÉ ZNAKY A HODNOTY

4.1 Vliv záměru na zákonná kritéria krajinného rázu

4.1.1 Vliv na rysy a hodnoty přírodní charakteristiky

Míru zásahů záměru do některých znaků a hodnot přírodní charakteristiky KR, indikovaných přítomností (či nepřítomností) standardizovaných indikátorů, ukazuje následující tabulka (Tabulka 7).

Tabulka 7 Standardizovaná tabulka přítomnosti indikátorů hodnot přírodní charakteristiky – posouzení míry vlivu

A.1	Indikátory přítomnosti hodnot přírodní charakteristiky	přítomnost indikátoru v území		vliv záměru
		ANO	NE	
A.1.1	Přítomnost národního parku (NP) vč. ochranného pásma		x	/
A.1.2	Přítomnost chráněné krajinné oblasti (CHKO)	x		X
A.1.3	Přítomnost národní přírodní rezervace (NPR) vč. ochranného pásma		x	/
A.1.4	Přítomnost národní přírodní památky (NPP) vč. ochranného pásma		x	/
A.1.5	Přítomnost přírodní rezervace (PR) vč. ochranného pásma		x	/
A.1.6	Přítomnost přírodní památky (PP) vč. ochranného pásma		x	/
A.1.7	Přítomnost evropsky významné lokality (EVL) síť Natura 2000	x		O
A.1.8	Přítomnost ptačí oblasti (PO) síť Natura 2000	x		O
A.1.9	Přítomnost přírodního parku (dle §12 zák. 114/1992 Sb.)		x	/
A.1.10	Přítomnost skladebných prvků ÚSES	x		O
A.1.11	Přítomnost významných krajinných prvků (VKP)	x		O
A.1.12	Přítomnost památného stromu vč. ochranného pásma		x	/

pozn.: žádný zásah „O“, resp. „/“ (v případě, že indikátor v území není přítomen), slabý zásah „X“, středně silný zásah „XX“, silný zásah „XXX“, velmi silný zásah „XXXX“

Vzhledem k charakteru záměru, situovaného výhradně v rámci areálu průmyslové provozovny firmy ZAMET spol. s r.o., platí, že ve vztahu k přítomným indikátorům hodnot přírodní charakteristiky a ve vztahu k přítomným znakům přírodní charakteristiky je zásah území indiferentní, resp. jako slabý zásah byl vyhodnocen jen vliv záměru na indikátor přítomnosti hodnot přírodní charakteristiky v podobě CHKO Beskydy, což vyplývá ze skutečnosti, že posláním CHKO je mj. „ochrana všech hodnot krajiny, jejího vzhledu a jejích typických znaků...“, tedy se značně prolíná s hodnocením vlivů na vizuální charakteristiky krajinného rázu (viz kapitola 4.1.6).

Vliv na rysy a hodnoty přírodní charakteristiky

žádný

4.1.2 Vliv na rysy a hodnoty kulturní a historické charakteristiky

Míru zásahů záměru do některých znaků a hodnot kulturní a historické charakteristiky KR, indikovaných přítomností (či nepřítomností) standardizovaných indikátorů, ukazuje následující tabulka (Tabulka 8).

Tabulka 8 Standardizovaná tabulka přítomnosti indikátorů hodnot kulturní a historické charakteristiky – posouzení míry vlivu

B.1	Indikátory přítomnosti hodnot kulturní a historické charakteristiky	přítomnost indikátoru v území		vliv záměru
		ANO	NE	
B.1.1	Přítomnost národní kulturní památky (NKP) vč. památkového ochranného pásma (POP)		x	/
B.1.2	Přítomnost archeologické památkové rezervace (vč. navrhované a POP)		x	/
B.1.3	Přítomnost městské památkové rezervace (MPR) (vč. navrhované a POP)		x	/
B.1.4	Přítomnost vesnické památkové rezervace (VPR) (vč. navrhované a POP)		x	/
B.1.5	Přítomnost městské památkové zóny (MPZ) (vč. navrhované a POP)		x	/
B.1.6	Přítomnost vesnické památkové zóny (VPZ) (vč. navrhované a POP)		x	/
B.1.7	Přítomnost krajinné památkové zóny (KPZ) (vč. navrhované)		x	/
B.1.8	Přítomnost kulturní nemovitě památky (KNP) (vč. navrhované a POP)	x		O

pozn.: žádný zásah „O“, resp. „/“ (v případě, že indikátor v území není přítomen), slabý zásah „X“, středně silný zásah „XX“, silný zásah „XXX“, velmi silný zásah „XXXX“

Vzhledem k charakteru záměru, situovaného výhradně v rámci areálu průmyslové provozovny firmy ZAMET spol. s r.o., platí, že ve vztahu k přítomným indikátorům hodnot kulturní a historické charakteristiky a ve vztahu k přítomným znakům kulturní a historické charakteristiky je zásah území indiferentní, neboť záměr je bodového charakteru a nachází se na ploše, která je již dnes prakticky zcela zbavena projevem pozitivních kulturních a historických znaků a hodnot, resp. zdejší znaky a hodnoty lze dle projevu vnímat zjevně negativně (odpovídá i skutečnosti lokalizace v III. kategorii (části) sídla s narušenými hodnotami krajinného rázu). Znaky kulturní a historické charakteristiky KR řešeného prostoru se vtiskávají do znaků vizuální charakteristiky krajinného rázu, tedy přítomnost znaků kulturní a historické charakteristiky KR je v plné míře zohledněna, zakomponována a z hlediska vlivů hodnocena v rámci hodnocení vlivů na vizuální charakteristiky krajinného rázu (viz kapitola 4.1.6).

Vliv na rysy a hodnoty kulturní a historické charakteristiky

žádný

4.1.3 Vliv na ZCHÚ

Celý PDoKP spadá do území CHKO Beskydy. Vzhledem k charakteru záměru, situovaného výhradně v rámci areálu průmyslové provozovny firmy ZAMET spol. s r.o., platí, že nebudou dotčeny přírodní hodnoty CHKO, avšak vzhledem ke skutečnosti, že posláním CHKO je mj. „ochrana všech hodnot krajiny, jejího vzhledu a jejích typických znaků...“, se hodnocení vlivů na ZCHÚ – zákonné kritérium uvedených v §12 zákona č. 114/1992 Sb. – značně prolíná s hodnocením vlivů na vizuální charakteristiky krajinného rázu (viz kapitola 4.1.6), dle kterého je možné vlivy na ZCHÚ hodnotit jako slabé.

Vliv na ZCHÚ

slabý

4.1.4 Vliv na VKP

V PDoKP se vyskytují VKP – lesy, vodní toky a údolní niva. Vzhledem k charakteru a umístění záměru nebudou záměrem zasaženy.

Vliv na VKP

žádný

4.1.5 Vliv na kulturní dominanty

V PDoKP se neobjevují kulturní dominanty, resp. na základě principu relativního výběru lze za kulturní dominantu považovat zejména KNP kostel Povýšení sv. Kříže, přinejmenším v optice vizuální exponovanosti se však o typickou dominantu příliš nejedná, neboť kostel je vnímán převážně jen z bezprostředního okolí, resp. ze vzdálenějších pohledů je zcela ukrýván či z hlediska pozitivních projevů značně degradován vertikálními bariérami viditelnosti v rámci údolí Vsetínské Bečvy (vč. heterogenní zástavby s některými negativy přítomnými i v bezprostřední vazbě na okolí kostela). Území záměru je zcela bez vizuálního propojení s územím kostela. K ovlivnění kulturních dominant v rámci PDoKP nedochází; vzhledem k charakteru a umístění záměru nemohou být ovlivněny ani kulturní dominanty za hranicí PDoKP.

Vliv na kulturní dominanty

žádný

4.1.6 Vliv na estetické hodnoty krajiny, na harmonické měřítko krajiny a vztahy v krajině

Na základě rozboru vizuálních charakteristik a prostorového uspořádání krajiny, na základě skutečností zjištěných terénní rekognoskací a na základě analýzy pohledů nejen z významných míst vnímání krajiny je možno stanovit předpokládanou míru vlivu záměru na znaky a hodnoty vizuální charakteristiky krajinného rázu. Při tomto postupu byla nemalá míra pozornosti věnována i vizuálním vlivům záměru při průchodu či průjezdu územím mimo typicky referenční body a trasy vnímání krajiny (při uplatnění principu předběžné opatrnosti), neboť v prostoru lze identifikovat referenční trasy výhradně v rámci nižších partií krajiny ve vazbě na údolí Vsetínské Bečvy, avšak v případě těchto platí, že vzhledem k morfologii terénu a zejména vzhledem k vertikálním bariérám viditelnosti (nejen dřevinná vegetace, ale hojně také různé formy zástavby území v rámci sídla Halenkov), v rámci údolí hojně přítomných, nebude záměr často viditelný (s výjimkou míst v bezprostřední blízkosti záměru).

Přítomnost pozitivních znaků a estetických hodnot, harmonického měřítka a vztahů pro pozorovanou krajinnou scénu v rámci PDoKP je patrná v následující standardizované tabulce, která pracuje se soustavou indikátorů důležitých (pozitivních) znaků či hodnot KR, tedy jevů, jejichž přítomnost ukazuje na výraznost krajinného rázu – Tabulka 9. V PDoKP je možno předpokládat následující míru vlivu stavby na hlavní znaky vizuální charakteristiky – Tabulka 10.

Tabulka 9 Standardizovaná tabulka přítomnosti indikátorů znaků nebo hodnot rysů prostorové skladby (analytická a syntetická kritéria) v potenciálně dotčeném krajinném prostoru – posouzení míry vlivu

C.1	Indikátory přítomných znaků nebo hodnot rysů prostorové skladby (analytická kritéria)	přítomnost indikátoru v území		vliv záměru
		ANO	NE	
Charakter vymezení v prostoru				
C.1.1	Zřetelné vymezení prostorů terénním horizontem	(x)		O
C.1.2	Zřetelné vymezení prostorů okraji porostů	x		O
C.1.3	Zřetelné vymezení prostorů cennou zástavbou		x	/
C.1.4	Vymezení prostorů více horizonty		x	/
C.1.5	Charakteristické průhledy a přítomnost míst panoramatického vnímání krajiny	x		O
Rysy prostorové struktury				
C.1.6	Maloplošná struktura (mozaika drobných ploch a prostorů s převažujícím přírodním charakterem)	x		O
C.1.7	Maloplošná struktura (mozaika s výraznými prvky rozptýlené zeleně v zemědělské krajině)	x		O
C.1.8	Velkoplošná struktura otevřených ploch a větších porostních celků s harmonickým výrazem	(x)		X
Konfigurace liniových prvků				
C.1.9	Zřetelné linie morfologie terénu (horizonty, hrany, hřbetnice atd.)	x		O
C.1.10	Zřetelné linie vegetačních prvků	(x)		O-X
C.1.11	Zřetelné linie zástavby		x	/
Konfigurace bodových prvků				
C.1.12	Přítomnost zřetelných terénních dominant	(x)		O
C.1.13	Přítomnost zřetelných architektonických a technických dominant		x	/
C.1.14	Neobvyklý tvar nebo druh dominanty		x	/
C.1.15	Přítomnost vedlejších prostorových akcentů		x	/
C.2	Indikátory přítomných rysů charakteru a identity (souhrnná kritéria)	přítomnost indikátoru v území		vliv záměru
		ANO	NE	
Rozlišitelnost				
C.2.1	Výraznost, neopakovatelnost, zapamatovatelnost scenerie	x		O
C.2.2	Neopakovatelnost krajinných forem	x		O-X
C.2.3	Výraznost a nezaměnitelnost významu prvků krajiny ve vizuální scéně	x		O
C.2.4	Výraznost či nezaměnitelnost způsobů hospodářského využití krajiny	x		O
C.2.5	Kontrast, symetrie, vyvážená asymetrie, gradace, dynamické či statické působení jako výrazný rys kraj. scény	x		X
Harmonie měřítka krajiny				
C.2.6	Zřetelná harmonie měřítka zástavby bez výrazně měřítkově vybočujících staveb	(x)		X-XX
C.2.7	Zřetelný soulad měřítka prostoru a měřítka jednotlivých prvků	x		X
C.2.8	Dochované tradiční měřítkové vztahy stop hospodářské činnosti a krajiny	(x)		X

Harmonie vztahů v krajině				
C.2.9	Soulad forem osídlení a přírodního prostředí	(x)		X
C.2.10	Harmonický vztah zástavby a přírodního rámce	(x)		X
C.2.11	Soulad hospodářské činnosti a přírodního prostředí	x		O-X
C.2.12	Uplatnění kulturních dominant v krajině scéně		x	/
C.2.13	Uplatnění míst s kulturním významem		x	/
C.2.14	Působivá skladba prvků krajině scéně	x		O-X

pozn.1: „(x)“ daný indikátor lze v území považovat pouze za částečně přítomný

pozn.2: žádný zásah „O“, resp. „/“ (v případě, že indikátor v území není přítomen), slabý zásah „X“, středně silný zásah „XX“, silný zásah „XXX“, velmi silný zásah „XXXX“

Tabulka 10 Standardizovaná tabulka identifikace a klasifikace hlavních vizuální charakteristiky krajinného rázu – posouzení míry vlivu

C.3	Identifikované hlavní znaky vizuální charakteristiky	klasifikace znaků			vliv záměru
		dle projevu	dle významu	dle cennosti	
		+ pozitivní O neutrální - negativní	xxx zásadní xx spoluurčující x doplňující	xxx jedinečný xx význačný x běžný	O žádný X slabý XX středně silný XXX silný XXXX stírající
C.3.1	vizuální uplatnění různorodého georeliéfu krajiny lesní s lukařením/pasekářské na rozhraní Hostýnsko-vsetínské hornatiny a Javorníků – typický reliéf širšího říčního údolí (údolí Vsetínské Bečvy) ve vrchovině, na které navazují svahy vrchovin se zaoblenými rozvodními hřebety, dále členěné rozvěvenými údolími menších vodních toků	+	xxx	xxx	O-X
C.3.2	vizuální uplatnění kulturního bezlesí údolí Vsetínské Bečvy v nepravidelných tvarech pronikajícího do krajiny navazujících převážně lesy pokrytých horských strání a hřbetů vrchovin – vnitřně pohledově (polo)otevřený typ kulturní převážně odlesněné krajiny s mozaikou luk, pastvin, orné půdy a lad doplněných rozptýlenou zelení, příp. menšími okrsky lesa v rámci horských strání a hřbetů vrchovin	+	xxx	xxx	X
C.3.3	uzavřená liniová krajinná scéna jako kombinace vlastností otevřené a uzavřené krajinné scény – výrazně protáhlé údolí uzavřené pouze bočními bariérami	+	xxx	xx	O
C.3.4	vizuální uplatnění často spíše méně souvislé zástavby venkovského a místy až městského typu (vč. vizuálního uplatnění lokálních negativ vyplývajících z nesusoudného charakteru zástavby či přítomnosti netradičních, cizorodých či viditelně rušivých prvků) soustředěné převážně do prostoru údolí Vsetínské Bečvy vytvářející základní podnož (polo)otevřené krajinné scény	- až O	xxx	x	X-XX

C.3	Identifikované hlavní znaky vizuální charakteristiky	klasifikace znaků			vliv záměru
		dle projevu	dle významu	dle cennosti	
		+ pozitivní O neutrální - negativní	xxx zásadní xx spoluurčující x doplňující	xxx jedinečný xx význačný x běžný	O žádný X slabý XX středně silný XXX silný XXXX stírající
	strukturálně pestrých strání a hřbetů vrchovin				
C.3.5	uplatnění vizuálně nejcitlivějších pohledových horizontů a svahů	+	xx	xxx	O
C.3.6	strukturální pestrost krajiny (heterogenita krajinného pokryvu úzce související s morfologií terénu a vývojem využívání území) – různé formy prolínání zemědělské půdy (převážně trvale travních porostů využívaných jako louky či pastviny) a různých vegetačních formací přírodě blízkých krajinných prvků v podobě lesní a v řešeném prostoru zejména mimolesní dřevinné zeleně převážně v rámci horských strání a hřbetů	+	xxx	xxx	O
C.3.7	vizuální uplatnění prvků recentních sukcesních změn v podobě rozšiřování lesa či kompaktnějších prvků mimolesní dřevinné zeleně na úkor pro krajinu historicky typické mozaiky kulturního bezlesí	-	xx	xx	O
C.3.8	vizuální uplatnění lesů vytvářejících okraje prostoru (lesy zpravidla s nepravidelnými okraji a místy s postupnými přechody do podoby kompaktního zapojení)	+	xxx	xx	O
C.3.9	vizuální uplatnění horizontu lesy pokrytých temen horských strání a hřbetů za hranicí PDoKP	+	xxx	xxx	O
C.3.10	dynamika prostoru daná kombinací morfologie terénu a heterogenní (polo)otevřenosti vlastního prostoru a dynamickým působením lesů lemujících PDoKP	+	xxx	xx	O
C.3.11	kontrast strukturálně v mnohém unikátního bezlesí s navazujícími lesními porosty	+	xx	xx	O
C.3.12	monumentalita působení vizuální scény (působivá skladba krajinných prvků v kombinaci s jejich význačností či dokonce jedinečností).	+	xxx	xxx	O-X
C.3.13	harmonie přírodních a kulturních hodnot v podobě zjevného souladu antropogenního využívání s přírodními podmínkami (respektování základních environmentálních limitů stability krajiny s prvky podtrhujícími estetické hodnoty území)	+	xxx	xxx	X
C.3.14	vizuální uplatnění Vsetínské Bečvy často hustě doprovázené dřevinnou vegetací	+	xx	x	X

C.3	Identifikované hlavní znaky vizuální charakteristiky	klasifikace znaků			vliv záměru
		dle projevu	dle významu	dle ceny	
		+ pozitivní O neutrální - negativní	xxx zásadní xx spouštěcí x doplňující	xxx jedinečný xx význačný x běžný	O žádný X slabý XX středně silný XXX silný XXXX stírající
C.3.15	vizuální uplatnění středních a drobných vodních toků, jejichž dřevinná vegetace nezářdka plynule přechází v okolní obdobné krajinné prvky přírodě blízkého charakteru	+	x	x	O
C.3.16	vizuální uplatnění částečné návaznosti struktury krajinných prvků na strukturu zdejší pluziny (valašská záhumenice s úseky)	+	xx	xx	O
C.3.17	vizuální uplatnění převážně dochované cestní sítě	O	xx	x	O
C.3.18	vizuální uplatnění jednokolejné železniční tratě Vsetín – Velké Karlovice	O	x	x	O-X
C.3.19	vizuální uplatnění objektů památkové ochrany – kostel Povýšení sv. Kříže a krucifix	+	x	x	O

Z výše uvedených tabulek je patrné, že krajina, ve které je záměr navržen, se vyznačuje výskytem většiny standardizovaných indikátorů pozitivních hodnot krajinného rázu. Krajina jako celek vyniká vizuální atraktivitou a estetickou působivostí. Ve smyslu §12 zákona jsou v této krajině přítomny estetické hodnoty, harmonické měřítko a harmonické vztahy. Některé z těchto hodnot mohou být záměrem dotčeny, nejvýše však slabě až středně silně. Při tomto hodnocení je uplatněn princip předběžné opatrnosti, neboť při aplikaci přísnějšího principu nebyla opomenuta ani pozornost bodům nereferenčního či omezeně referenčního vnímání krajiny, a rovněž byla snaha využít plnou nabízenou škálu hodnocení vlivů – žádný / slabý / středně silný / silný / stírající – a postihnout tak mnohdy drobné rozdíly v dotčení jednotlivých indikátorů znaků a hodnot rysů prostorové skladby a hlavních znaků vizuální charakteristiky krajinného rázu.

Obecně platí, že v případě, kdy v určitém prostoru je přítomen větší počet jevů, které jsou pozitivními znaky a hodnotami jednotlivých charakteristik krajinného rázu (zde typicky význačné až jedinečné znaky a hodnoty krajiny Beskyd), jsou rizika zásahů krajinného rázu mimořádně významná; na druhou stranu však také platí, že zásah do některých z těchto znaků a hodnot je možno posuzovat mírněji, protože stabilita krajinného rázu je zde větší. Při tomto však samozřejmě platí, že žádný z těchto znaků a hodnot by neměl být v krajině zasažen stírajícím vlivem, a pokud se nejedná o znak a hodnotu dle významu „pouze“ doplňující charakter krajiny, tak v zásadě ani vlivem silným. Rozdílnost názorů různých posuzovatelů však může vycházet především právě z rozdílné hranice mezi slabým, středně silným a silným vlivem. Rozdílná hranice nejčastěji tkví ve vnímání navrhovaného záměru jakožto součásti krajiny (kde bývá vliv slabší a přijatelnější) nebo pouze jako součásti dílčí krajinné scenerie (kde bývá vliv silnější a průkaznější). Právě z těchto důvodů byla v této studii věnována velká pozornost fotografickým analýzám prostoru/pohledovým studiím z významných referenčních, částečně referenčních i zcela nereferenčních bodů a tras vnímání krajiny (viz kapitola 3.3.3), pro vyhodnocení, zda je oprávněné, aby v celkové formulaci únosnosti převážila hlediska vnímání

navrhované stavby jakožto součásti krajiny v širších krajinných souvislostech (celkové panoramatické pohledy), či je nutné akcentovat dílčí krajinné scenerie.

Z hlediska dikce zákona č. 114/1992 Sb. je nutné vážit významnost vlivů záměru v rámci dílčích krajinných scenérií vlivy vnímanými v rámci celkového kontextu krajiny, příp. zohlednit i referenční významnost jednotlivých pohledů identifikovaných v rámci celého PDoKP. V případě posuzovaného záměru přitom platí, že pohledovými studiemi bylo prokázáno, že vzhledem k charakteru území (zejména vzhledem k morfologii terénu a přítomnosti vertikálních bariér viditelnosti) jsou s výjimkou prostoru vzdáleného maximálně několik desítek metrů až jednotek stovek metrů od území záměru (tj. blízký prostor bezprostředně navazující na území záměru) vizuální vlivy záměru patrně zpravidla pouze v omezené míře, resp. v rámci údolních partií s místy typicky referenčního vnímání krajiny bude záměr viditelný výhradně jen z bezprostřední blízkosti a následně pak až pouze ze vzdálenějších míst ze svahů v blízkosti hranice PDoKP z míst nereferenčního či jen částečně referenčního vnímání krajiny, kde morfologie terénu a absence či spíše příznivá konfigurace rozptýlené mimolesní krajinné dřevinné zeleně umožní panoramatické pohledy směrem do území údolí Vsetínské Bečvy. V těchto pohledech bude záměr patrný jako součást heterogenní zástavby Halenkova vytvářející podnož převážně lesy pokrytých strání a hřbetů Hostýnsko-vsetínské hornatiny, resp. Javorníků, přičemž záměr nebude významně umocňovat stávající působení lokálních negativ zástavby vyplývajících z nesourodého charakteru zástavby či přítomnosti netradičních, cizorodých či viditelně rušivých prvků. Výšková hladina nové výrobní haly navržené v rámci záměru významně nepřevyšuje stávající haly v rámci areálu průmyslové provozovny ZAMET, spol. s r.o., přičemž umožňuje-li konfigurace krajinných prvků vizuální propojení s prostorem záměru, jsou negativa působení záměru v krajinném obraze zmírňována dřevinnou vegetací bezprostředně obklopující hranici areálu provozovny – zejména kompaktní vegetační doprovod Vsetínské Bečvy v pohledech ze strání Hostýnsko-vsetínských vrchů, ale i sice méně kompaktní vegetační doprovod železniční tratě Vsetín - Velké Karlovice, resp. vegetace v prostoru mezi železniční tratí a silnicí II/487 v pohledech z JV okraje údolí Vsetínské Bečvy (blízké pohledy) a strání Javorníků.

Výše uvedené je v souladu s doporučeními, které byly pro řešené území formulovány v rámci Preventivního hodnocení krajinného rázu CHKO Beskydy (EKOTOXA s.r.o., 2016), které identifikovalo vizuální citlivost krajiny zejména na svazích přivrácených do údolí Vsetínské Bečvy, které nejsou záměrem nijak dotčeny. Naopak vlastní území záměru se nachází v rámci prostoru dna údolí Vsetínské Bečvy, kde je identifikována vizuální citlivost velmi nízká (území velmi málo citlivé k umístění stavby nebo změně využití území). Uvedené úzce souvisí i s kategorizací sídel, přičemž vlastní území záměru se nachází v kategorii III./nejnižší „sídlo (část sídla) s narušenými hodnotami krajinného rázu“. Obecná doporučení a podmínky ochrany sídel III. kategorie dle Preventivního hodnocení jsou v rámci záměru splněny, resp. zpracování tohoto posouzení lze vnímat jako reakci na doporučení: *„ochranu krajinného rázu má význam řešit pouze u nových větších obchodních nebo výrobních areálů, případně při vymezování rozsáhlejších ploch pro výstavbu – zde věnovat pozornost negativním dopadům výstavby na krajinná panoramata a na změny v siluetě obcí“.*

Vliv na estetické hodnoty

slabý

Vliv na harmonické měřítko krajiny

slabý / (středně silný)

Vliv na harmonické vztahy v krajině

slabý

5 ZÁVĚR

Na základě hodnocení vlivu záměru na pozitivní hodnoty a významné rysy jednotlivých charakteristik krajinného rázu a estetické a prostorové vztahy a hodnoty je možno odpovědět na tři standardní otázky:

A. Vyznačuje se ráz krajiny v prostoru dotčeném vlivem záměru znaky přírodní, kulturní a historické charakteristiky KR a hodnotami estetickými, mají přítomné znaky a hodnoty jedinečný význam?

Ráz krajiny v PDoKP se vyznačuje přítomností znaků přírodní charakteristik KR i znaků kulturní a historické charakteristiky. Přírodní a kulturní a historické charakteristiky se vtiskávají do charakteristik vizuálních/estetických hodnot, pro všechny pak platí, že svou cenností nezdědka dosahují význačného či dokonce jedinečného významu.

(V rámci posouzení není šetřeno s identifikací význačnosti či dokonce jedinečnosti znaku, což odpovídá hodnotám řešeného území (záměr na území chráněné krajinné oblasti mimořádných krajinářských hodnot), stejně jako vhodnosti využití celé škály klasifikace znaku pro dosažení maximální citlivosti posouzení ve vztahu k formulaci únosnosti záměru ve vztahu ke krajinnému rázu území).

B. Pokud jsou přítomny znaky jedinečného a neopakovatelného významu, bude do nich záměr nepříznivě zasahovat a jakou měrou?

Záměr, vzhledem ke svému charakteru a vzhledem k charakteru dotčeného území, pouze nepřímo (vizuálně), nikoliv přímo (fyzicky), zasahuje do znaků, které nabývají jedinečného či neopakovatelného významu. Tyto znaky budou realizací záměru dotčeny nejvýše slabě.

C. Ovlivní navrhovaná změna podstatným způsobem krajinná panoramata, bude zasahovat do cenných dílčích scenerií?

Vzhledem k charakteru a umístění záměru budou ovlivněny především dílčí scenerie, z nichž některé lze označit jako cenné. Realizace záměru bude představovat změnu KR (i cenných dílčích krajinných scenerií), nikoliv však – vzhledem k charakteru záměru a omezeným možnostem jeho vizuálního uplatnění v krajině převážně v širších krajinných souvislostech – významné prostorové snížení či setření cenných hodnot stávající krajiny.

Na základě hodnocení vlivu záměru lze shrnout, že jeho realizace znamená následující zásah do kritérií krajinného rázu uvedených v §12 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění – viz Tabulka 11.

Tabulka 11 Standardizovaná tabulka vlivu na zákonná kritéria krajinného rázu

zákonná kritéria krajinného rázu (§12 zákona)	vliv záměru
Vliv na rysy a hodnoty přírodní charakteristiky	žádný
Vliv na rysy a hodnoty kulturní charakteristiky	žádný
Vliv na ZCHÚ	slabý
Vliv na VKP	žádný
Vliv na kulturní dominanty	žádný
Vliv na estetické hodnoty	slabý
Vliv na harmonické měřítko krajiny	slabý / (středně silný)
Vliv na harmonické vztahy v krajině	slabý

Záměr je navržen s ohledem na kritéria ochrany krajinného rázu dle §12 zákona 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění, a je proto vyhodnocen jako únosný zásah do krajinného rázu chráněného dle zákona. V rámci posouzení byl praktikován princip předběžné opatrnosti společně se snahou využít plnou nabízenou škálu hodnocení vlivů – žádný / slabý / středně silný / silný / stírající – a postihnout tak mnohdy drobné rozdíly v dotčení jednotlivých indikátorů znaků a hodnot rysů prostorové skladby a hlavních znaků přírodní, kulturní a historické a vizuální charakteristiky krajinného rázu. Posouzení je obecně provedeno spíše při zohlednění surového provedení záměru na podkladě podrobné představy hmotového návrhu nových objektů v rámci areálu průmyslové provozovny ZAMET, spol. s r.o. a jejího umístění do stávajících znaků a hodnot krajiny. Ve vztahu k §12 zákona záměr nevyžaduje realizaci speciálních zmírňujících/kompenzačních opatření, resp. postulovat lze zejména doporučení na ponechání, příp. realizaci výsadeb dřevinné zeleně podél JV a JZ hranice pozemku p.č. 103/8 v k.ú. Halenkov pro lepší začlenění záměru do krajiny. Ze S až SZ se o toto začlenění v žádoucí míře zaslouží kompaktní doprovodná dřevinná vegetace koryta Vsetínské Bečvy.

V Brně dne 17. 10. 2019

Mgr. et Ing. Petr Švehlík

6 POUŽITÉ ZDROJE

- AGERIS (2012): Aktualizace koncepce a strategie ochrany přírody a krajiny Zlínského kraje. Dostupné online na: <https://www.kr-zlinsky.cz/aktualizace-koncepce-a-strategie-ochrany-prirody-a-krajiny-zk-cl-3903.html> (citováno dne 8.6.2018)
- Arvita P spol. s r.o. (2007): Preventivní hodnocení krajinného rázu CHKO Beskydy. AOPK ČR.
- Arvita P spol. s r.o. (2011): Vytvoření komplexního monitorovacího systému přírodního prostředí Moravskoslezského kraje (číslo projektu: CZ0138); 5.7 Monitoring krajinného rázu v CHKO Beskydy. Moravskoslezský kraj.
- BUKÁČEK, R. & MATĚJKA P. a kol. (1997): Metodika hodnocení krajinného rázu, SCHKO ČR.
- CULEK, M. (ed.) a kol. (2013): Biogeografické regiony České republiky. Brno: Masaryková univerzita.
- DEMEK, J. & MACKOVČIN, P. (eds.) a kol. (2006): Hory a nížiny. Zeměpisný lexikon ČR. Brno: AOPK ČR.
- EKOTOXA s.r.o. (2016): Preventivního hodnocení krajinného rázu CHKO Beskydy. AOPK ČR.
- JUREČKOVÁ (2015): Oblasti krajinného rázu ve Zlínském kraji. Brno: Masaryková univerzita.
- KUPKA, J. (2013): Využití archivních map při identifikaci znaků krajinného rázu na příkladu Osovska. In: Ochrana kulturní krajiny. Praha: ČVUT, s. 57-77.
- Mapový portál Seznam (<http://www.mapy.cz>)
- Mapový server AOPK ČR (<http://mapy.nature.cz>)
- Mapový server HEIS VÚV
(https://heis.vuv.cz/data/webmap/isapi.dll?map=mp_heis_voda&TMPL=MAPWND_MAIN)
- Mapový portál CENIA (<http://geoportal.cenia.cz>)
- Mapový projekt ÚSOP (<http://drusop.nature.cz>)
- Mapová aplikace Laboratoře geoinformatiky UJEP (<http://oldmaps.geolab.cz>)
- Mapová aplikace České geologické služby (<http://www.geology.cz/extranet/mapy/mapy-online/mapove-aplikace>)
- MÍCHAL, I. (ed.) (1998): Hodnocení krajinného rázu – návrh metodického doporučení. AOPK ČR.
- Natura 2000 (Oficiální webové stránky soustavy Natura 2000 v České republice, AOPK ČR)
(<http://www.natura2000.cz>)
- NEUHÄUSLOVÁ, Z. a kol. (2001): Mapa potenciální přirozené vegetace ČR. Praha: Academia.
- Oficiální stránky obce Halenkov (<https://www.halenkov.cz>)
- PROJEKT – TÝM ZLÍN, SPOL. S.R.O. (2019): Výrobní závod Halenkov. Linka povrchových úprav. Prášková lakovna – Dokumentace pro vydání společného povolení
- SKALICKÝ, V., 1988: Regionálně fyto geografické členění. – In: Hejný S. & Slavík B. eds Květena Česká soc. rep. Praha: ACADEMIA, 103-121 s.
- Ústřední seznam kulturních nemovitých památek, NPÚ (<https://www.pamatkovykatolog.cz/>)
- VOREL, I., BUKÁČEK, R., MATĚJKA, P., CULEK, M. & SKLENIČKA, P. (2004): Posouzení vlivu navrhované stavby, činnosti nebo změny využití území na krajinný ráz (metodický postup). Praha.

VOREL, I. (ed.) et al. (2006), Krajinný ráz a východiska jeho hodnocení. Praha: Nakladatelství Naděжда Skleničková.

VOREL, I. & KUPKA, J. (2009): Metoda posouzení vlivu navrhované stavby, činnosti nebo změny využití území na krajinný ráz. EIA – IPPC – SEA; roč. XIV, č. 2, s. 7–14.

VOREL, I. & KUPKA, J. (2011): Krajinný ráz. Identifikace a hodnocení. Praha: ČVUT.

Zastupitelstvo obce Halenkov (2015): Územní plán Halenkov. Dostupné online na: <https://www.halenkov.cz/urad/uzemni-plan/> (citováno dne 12.9.2019)

Zastupitelstvo městyse Nový Hrozenkov (2015): Územní plán Nový Hrozenkov. Dostupné online na: <http://www.novyhrozenkov.cz/uzemniplan/> (citováno dne 3.10.2019)